Μαρμαρινά

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1947

ΑΘΗΝΑΙ — ΧΡΟΝΟΣ Β'—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 37)16

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ : Ἐσωτερικοῦ Δραχ. 10.000
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 5
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : ὁδὸς Φρ. Ροῦζβελτ ἀρ. 41

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ● ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚ. ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΟΧΙ ΤΗΝ ΛΑΒΕ

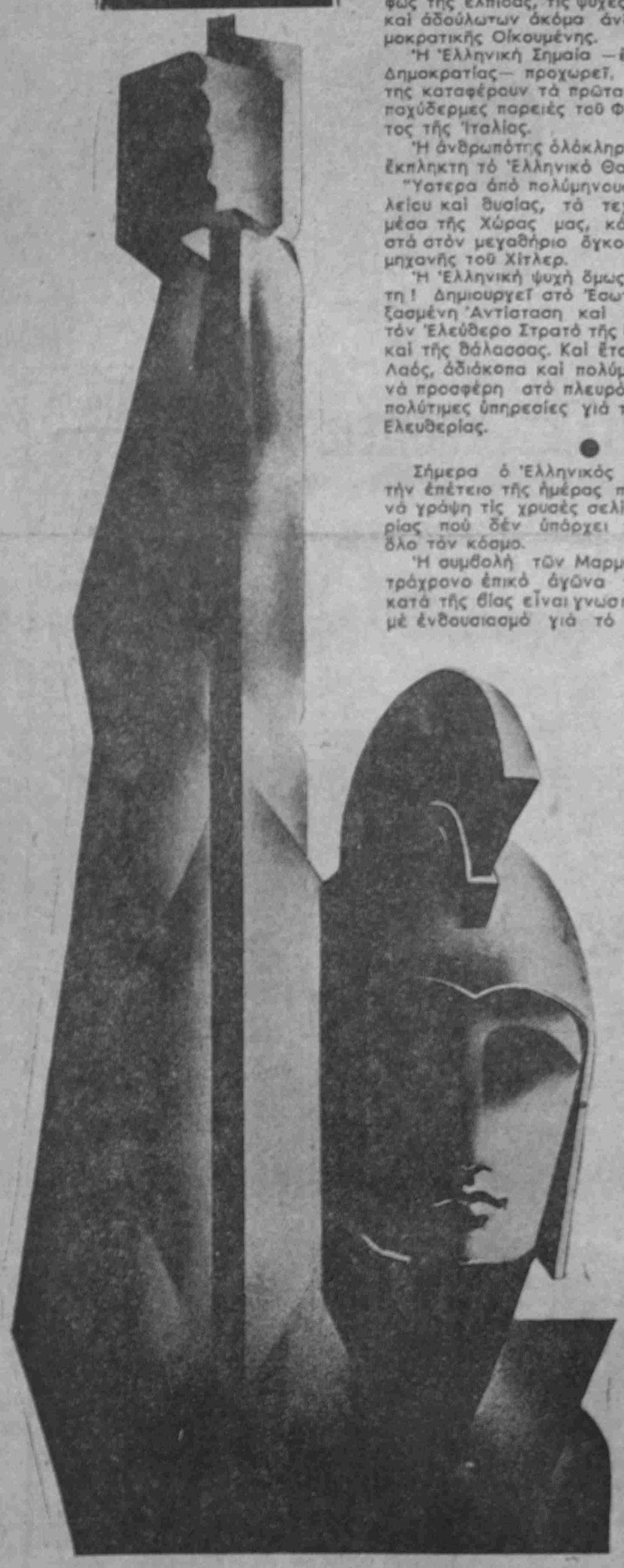

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1940 : Εἶναι ἡ ἐποχή ποὺ ἐπάνω στὰ Ἠπειρωτικὰ βουνὰ ὁ Ἑλληνικός Λαός, ἐντολοδόχος ἱστορικὰ τῆς πανανθρώπινης ὑπόθεσης τῆς Ἐλευθερίας, καταυγάζει, πρῶτος Αὐτός, μὲ τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς ἐλπίδας, τὶς ψυχὲς τῶν ὑπόδουλων καὶ ἀδούλωτων ἀκόμα ἀνθρώπων τῆς Δημοκρατικῆς Οἰκουμένης.

Ἡ Ἑλληνική Σημαία —ἔνδεη πνοὴ τῆς Δημοκρατίας— προχωρεῖ, καὶ οἱ πτυχές της καταφέρουν τὰ πρῶτα ραπίσματα στὶς παχύδερμες παρειὲς τοῦ Φασιστικοῦ Τέρατος τῆς Ἰταλίας.

Ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρη παρακολουθεῖ ἔκπληκτη τὸ Ἑλληνικὸ Θαῦμα.

Ὕστερα ἀπὸ πολύμηνους ἀγῶνες μεγαλείου καὶ θυσίας, τὰ τεχνικὰ πολεμικὰ μέσα τῆς Χώρας μας, κάμπτονται, μπροστὰ στὸν μεγαθήριο ὄγκο τῆς πολεμικῆς μηχανῆς τοῦ Χίτλερ.

Ἡ Ἑλληνική ψυχὴ ὅμως μένει ἀδούλωτη! Δημιουργεῖ στὸ Ἐσωτερικὸ τὴν Δοξασμένη Ἀντίσταση καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ τὸν Ἐλεύθερο Στρατὸ τῆς ξηρᾶς, τοῦ ἀέρα καὶ τῆς θάλασσας. Καὶ ἔτσι, ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἀδιάκοπα καὶ πολύμορφα, συνεχίζει νὰ προσφέρη στὸ πλευρὸ τῶν Συμμάχων, πολύτιμες ὑπηρεσίες γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς Ἐλευθερίας.

●

Σήμερα ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς γιορτάζει τὴν ἐπέτειο τῆς ἡμέρας ποὺ ζεκίνησε γιὰ νὰ γράψη τὶς χρυσὲς σελίδες μιᾶς ἱστορίας ποὺ δὲν ὑπάρχει προηγούμενη σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Ἡ συμβολὴ τῶν Μαρμαρινῶν στὸ τετράχρονο ἐπικὸ ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους μας κατὰ τῆς βίας εἶναι γνωστή. Ἀγωνίστηκαν μὲ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀθάνατης Πατρίδας μας καὶ πολλοὶ θυσιάστηκαν στὸ βωμό της. Ἑκατοντάδες ὁλόκληρες εἶναι οἱ τιμημένοι νεκροί μας ποὺ ἄλλοι ἔπεσαν ἡρωϊκὰ στὰ πανύψηλα Ἠπειρωτικὰ βουνά, ἄλλοι βρῆκαν τραγικὸ θάνατο στὰ ψυχρὰ κύματα τῶν ὠκεανῶν ὑπηρετώντας τὸ συμμαχικὸ ἀγῶνα, ἄλλοι ἐθυσίασαν τὴ ζωή τους στὴ δοξασμένη Ἀντίσταση, καὶ ἄλλοι πέθαναν ἀπὸ τὸ τραγικὸ μαρτύριο τῆς πεῖνας, γιατὶ σὰν συνειδητοὶ πατριῶτες προτίμησαν χίλιες φορὲς τὸν ἔντιμο θάνατο παρὰ τὴν ἀτιμασμένη ζωή, χορταίνων τας μὲ προδοσία τοῦ ἀγῶνα, τὸ ψωμὶ τοῦ κατακτητή.

Τὴ σημερινὴ ἡμέρα, ποὺ γιορτάζει τὸ Πανελλήνιο, μὲ εὐγνωμοσύνη ἀναπολοῦμε τοὺς εὐγενικοὺς καὶ γενναίους πολεμικοὺς νεκρούς μας καὶ κλίνουμε εὐλαβικὰ τὸ γόνυ στὴν μνήμη τους ποὺ θὰ μείνη ἀθάνατη στὴν ἱστορία μας.

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

1941—1944 : ΚΑΤΟΧΗ... Τὸ ἀδούλωτο Ἑλληνικὸ Ἔθνος συνεχίζει τὸν ἀγῶνα μὲ μιὰ δοξασμένη ἀντίσταση ἐνάντια στὴ βία καὶ γράφει χρυσὲς σελίδες στὴν τρισχιλιετῆ ἱστορία του...

Ἄπειρα εἶναι τὰ παραδείγματα τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς αὐτοθυσίας τοῦ λαοῦ μας στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς. Μπερδεύει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου καὶ στέκεται ἀνίκανος νὰ βρῆ ποιὸ πρέπει νὰ τονίση πρῶτ' ἀπ' ὅλα. Παρακάτω δημοσιεύουμε μερικὰ ἀπὸ τὶς χιλιάδες ποὺ ἀναφέρονται :

ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Καλοκαίρι τοῦ 1942 : Μέρα μεσημέρι—ἡ ὥρα μία— οἱ Ἕλληνες σαμποτὲρ ἀνατινάζουν μπροστὰ στὰ μάτια τῶν Γερμανῶν ἕνα ὁλόκληρο μέγαρο μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Ἀθήνας—στὴν ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Πατησίων—ποὺ στέγαζε μιὰ προδοτικὴ ὀργάνωση.

Καὶ ἀργότερα... ἡ ἀνατίναξη τῆς μεγάλης γέφυρας τοῦ Γοργοποτάμου, ποὺ τὸ ζήτησαν οἱ σύμμαχοι, τὸ σαμποτάζ τοῦ μεγάλου ἀεροδρομίου Μεσαρᾶ τῆς Κρήτης, οἱ ἀνατινάξεις τῶν τρενῶν, οἱ ἐκρηκτικὲς βεντοῦζες στὰ πλευρὰ τῶν ἐλιμενισμένων στὸν Πειραιὰ Γερμανικῶν πολεμικῶν, ἡ ψιλὴ ἄμμος ποὺ ἔβαζαν οἱ Ἕλληνες ἐργάτες στὶς μηχανὲς τῶν ἐπισκευαζομένων Γερμανικῶν ἀεροπλάνων γιὰ νὰ γκρεμοτσακισθοῦν ἀνεπανόρθωτα μὲ τὸ πρῶτο τους ταξίδι, καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα...

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΧΤΗΤΗ

5 Μαρτίου 1943 : Οἱ δρόμοι τῆς Ἀθήνας γέμισαν ἀπὸ ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά. Σὰν ἕνα ἀπέραντο ποτάμι ποὺ ξεχείλησε πλημμυρίζει ὁ κόσμος τὶς κεντρικὲς ἀρτηρίες τῆς πρωτεύουσας. Ἡ Πανεπιστημίου, ἡ Σταδίου, τὸ Σύνταγμα, ἡ Ὁμόνοια, γεμᾶτο κόσμο. Σημαῖες ἑλληνικὲς ξεδιπλώνονται καὶ ἀνεμίζωνται στὸν ἀέρα καὶ φωνὲς διαμαρτυρίας—ἡ φωνὴ τῆς ἀντίστασης—γεμίζουν τὴν ἀτμόσφαιρα : «Κάτω ἡ πολιτικὴ ἐπιστράτευση». Οἱ Γερμανοὶ μένουν κατάπληκτοι μπροστὰ στὴν τόλμη τῶν... σκλάβων τους. Καὶ κινητοποιοῦν τάνκς πελώρια καὶ θωρακισμένα αὐτοκίνητα καὶ πεζικὸ γιὰ νὰ διαλύσουν τοὺς διαδηλωτάς. Οἱ διαδηλωταὶ ὅμως δὲν ὑποχωροῦν ἀντίθετα γίνονται πειὸ θαρραλέοι. Τότε οἱ Γερμανοὶ ἀνοίγουν πῦρ. Καὶ ἡ διαδήλωση παίρνει ὄψη ἄγριας μάχης. Παιδιὰ παλεύουν σῶμα μὲ σῶμα, κοπέλλες βαδίζουν ἄφοβα μπροστὰ στὰ μηχανοκίνητα ὅπλα τοῦ κατακτητῆ καὶ τραγουδοῦν τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο καὶ τραγούδια τῆς λευτεριᾶς. Καὶ ἡ ἀθηναϊκὴ ἀσφάλτος ποτίσθηκε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ μὲ ἀδούλωτο ἑλληνικὸ αἷμα ποὺ χύθηκε ἀπὸ τὰ λεβέντικα κορμιὰ τῶν παιδιῶν μας ποὺ ἔπεσαν ἀπὸ τὰ βόλια τοῦ κατακτητῆ. Ὡστόσο ὅμως ἡ μάχη εἶχε κερδηθῆ. Ἡ ἐπιστράτευση ποὺ ζητοῦσαν οἱ Γερμανοὶ δὲν ἔγινε καὶ ὁ πόλεμος ἐτελείωσε χωρὶς οὔτε ἕνας Ἕλληνας νὰ ἐπιστρατευθῆ γιὰ νὰ πολεμήση τοὺς συμμάχους.

ΑΥΤΟΘΥΣΙΕΣ

Εἶναι γνωστὲς οἱ μεγάλες ἀπώλειες σὲ ἀλεξιπτωτιστὲς ποὺ εἶχαν ἀπὸ τοὺς Κρητικοὺς οἱ Γερμανοὶ στὸν ἀγῶνα τους νὰ καταλάβουν τὴν Κρήτη. Ὅταν λοιπὸν ἔγιναν κύριοι τοῦ νησιοῦ κατέβαλαν μεγάλες προσπάθειες νὰ μάθουν ποιοὶ πῆγαν κ' ἐπολέμησαν τοὺς ἀλεξιπτωτιστές. Νὰ μερικὲς ἀπαντήσεις πατριωτῶν ποὺ εἶχαν πιασεῖ γι' αὐτὸ τὸ σκοπό : Ὁ Νίκος Καλογεράκης, ὅταν τὸν ρώτησαν, ὕστερα ἀπὸ φοβερὰ βασανιστήρια, ἀπάντησε πὼς δὲν ξέρει.

Στὸ τέλος ἀποκαμωμένος τοὺς λέει : «Ξέρω ποιοὶ πῆγαν ἀλλὰ δὲν σᾶς τὸ λέω. Τουφεκῆστε με!» Καὶ τὸν ἐτουφέκισαν.

Ὁ Δεληγιάννης ὅταν τοῦ εἶπαν πὼς καταδικάζεται σὲ θάνατο, ἀπάντησε :

—Ἔ, καὶ τί μοῦ τὸ λέτε; Γιὰ νὰ φοβηθῶ; Καὶ τὸν ἐτουφέκισαν.

Ὕστερα ἔρχεται ἡ σειρὰ τοῦ Κελουρίδη, ἑνὸς γέρου ἑβδομήντα χρόνων. Σὰν τὸν ἔστησαν μπρὸς στὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα ἔκανε ἐπίθεση κι' ἔπιασε ἕναν Γερμανὸ ἀπὸ τὸ λαιμό. Σ' αὐτὴ τὴ στάση τὸν σκότωσαν. Ἔτσι ἔπεφταν παλληκαρίσια ὁ ἕνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, παίρνοντας στὸν ἄλλο κόσμο τὸ μεγάλο μυστικό.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Μεγάλος εἶναι καὶ ὁ ρόλος ποὺ ἔπαιξαν οἱ γυναῖκες στὴν ἀντίσταση. Στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν λευτεριὰ στάθηκαν σαν πραγματικὲς ἑλληνίδες καὶ ἀναδείχτηκαν ἰσάξιες μὲ τὶς ἑλληνίδες τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ 21. Ποτὲ δὲν γόγγυσαν σὰν μπῆκαν στὴν ὑπηρεσία τῆς λευτεριᾶς καὶ τῆς πατρίδας. Βράχοι στάθηκαν στὸν πόλεμο καὶ στὴ κατοχή.

Πληροφοριοδότριες, σύνδεσμοι, κατάσκοποι, ἀγωνίστριες στὴν πρώτη γραμμή, παντοῦ πρῶτες καὶ καλλίτερες. Πόσες εἶναι οἱ ἑλληνίδες στὶς ὁποῖες ὀφείλουν οἱ σύμμαχοι τὶς καλλίτερες πληροφορίες γιὰ τὶς κινήσεις τοῦ κατακτητῆ καὶ πόσες ἄλλες δὲν ἀγωνίστηκαν μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι γιὰ τὸ ξεσκλάβωμα τῆς πατρίδας ἀπὸ τὴν μισητὴ μπότα! Μικρὰ κοριτσόπουλα, κοπέλλες καὶ γρηές, ὅλες μπῆκαν στὴν ὑπηρεσία τῆς Πατρίδας, ἡ κάθε μιὰ μὲ τὸν τρόπο της, καὶ ὅλες μαζὶ γιὰ τὴν κοινὴ προσπάθεια : Γιὰ τὴ σωτηρία τῆς φυλῆς. Γιὰ τὴ λευθεριά! Νὰ μερικὰ παραδείγματα :

●

Ὅταν ἔπεσαν οἱ Γερμανοὶ ἀλεξιπτωτιστὲς στὴν Κρήτη γιὰ νὰ τὴν καταλάβουν οἱ γυναῖκες ἄρπαξαν τὸ ντουφέκι καὶ πολέμησαν πλάι στοὺς ἄντρες ποὺ πάλευαν γιὰ τὴ λευτεριά. Καὶ ἔκαναν μεγάλη θραύση στὸν ἐχθρό.

●

Στὸ Μοναστήρι, ἐπάνω στὶς Ποταμιές, εἶχαν μαζέψει τοὺς Ἄγγλους στρατιῶτες ποὺ δὲν πρόλαβαν νὰ φύγουν ὅταν ἔπεσε ἡ Κρήτη στὰ χέρια τοῦ κατάχτητῆ. Μῆνες ὁλόκληρες οἱ γυναῖκες τοὺς πήγαιναν θροφὴ καὶ ροῦχα. Καὶ σιγὰ-σιγὰ τοὺς φυγάδεψαν. Ὅλους. Καὶ οἱ Γερμανοὶ εἶχαν πῆ πὼς ὁποιος κρύβει Ἄγγλους θανατώνεται. Καὶ ξέραν τὴν ἀγριότητα τῶν Γερμανῶν οἱ Κρῆτες. Ὅλοι τὴν ξέρουμε. Μ' αὐτὲς δὲν τὴν λογάριασαν καθόλου. Γιατὶ οἱ Ἑλληνίδες δὲν φοβοῦνται τὸν θάνατο ὅταν πρόκειται νὰ κάνουν τὸ καθῆκον τους.

Ἀκόμα καὶ μιὰ τυφλὴ γυναῖκα—μαλιστα! τυφλή!—στὴν Ἐλπὰ—Πεδιάδος φυγάδευε τοὺς Ἄγγλους. Ντυμένη σὰ ζητιάνα πηγαινοερχότανε. Μεσ' στὸ σακκοῦλι της εἶχε τὰ ροῦχα ποὺ χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ τοὺς μεταφιέζη. Πήγαινε κι' ἐρχότανε κάθε μέρα. Μέσα ἀπὸ τὰ μπλόκα. Καὶ φυγάδευε. Μιὰ μέρα, ἀπὸ μιὰ ἀτυχία, ἔπεσε στὰ χέρια τῶν Γερμανῶν. Καὶ τὴν σκότωσαν.

●

Ἐννιὰ γυναῖκες πιάσανε μιὰ μέρα ἀπ' τὴν Καλὴ Σύκιά καὶ τὴν Ἅγια Βασιλική. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς καὶ μιὰ ἔγκυο. Σ' αὐτὴν ἄρχισαν πρῶτα τὰ βασανιστήρια. Μὲ λόγχες τὴν ξεκοίλιασαν. Οἱ ἄλλες ἔβλεπαν. Μὰ καμμιὰ δὲ μαρτύρησε. Τὶς κάψαν ζωντανές.

●

Μιὰ κοπέλλα 19 χρονῶν—ἡ Μαρία Πινακίδη—μπουκάρισε μέρα μεσημέρι, μέσα σ ἕνα γερμανικὸ καταυλισμὸ καὶ ἄρπαξε τὸ ὁπλοπολυβόλο. Τὸ πῆρε καὶ βγῆκε στὸ βουνό.

●

Στὸ Κοζαρὲς πῆγαν οἱ Γερμανοὶ νὰ πάρουν τὸ στάρι. Μόλις εἶχαν ἀλωνίσει. Βρέθηκαν μονάχες οἱ γυναῖκες μὲ τὰ ραβδιὰ στὸ χέρι, ὅπως ἀλώνιζαν. Ἂν τὸ παίρναν οἱ Γερμανοὶ θὰ πεθαίναν τὰ παιδιά τους. Καὶ στάθηκαν γύρω-γύρω ἐκεῖ. Γραμμὴ Μαζινὸ γιὰ τὸ στάρι τους. Εἶδαν καὶ ἀπόειδαν οἱ Γερμανοί, πῆραν ὁμήρους καὶ κάναν νὰ φύγουν. Μὰ ποῦ νὰ τοὺς ἀφήσουν οἱ γυναῖκες. Κόκλωσαν τὸ αὐτοκίνητο καὶ δὲν τραβήχτηκαν, παρὰ ἀφοῦ λευτερώθηκαν οἱ ὅμηροι.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Στὶς 13)10)43 κρεμάστηκαν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς στὶς φυλακὲς τῆς Λαμίας δεκαπέντε πατριῶτες. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς εἶναι κρεμασμένα καὶ δυὸ κοριτσάκια 14 χρονῶν. Ἡ Γεμενῆ καὶ ἡ Μαρία Καρανάση. Ἡ ἀναφορὰ γιὰ τὴν ἐκτέλεσή τους λέει : «Καρανάση Μαρία ἐκ Λαμίας—αἰτία : διὰ στρατολόγησιν Ἰταλῶν διὰ τὰ ἀντάρτικα σώματα καὶ καθοδήγησιν Ἰταλῶν εἰς τὰ ἀντάρτικα σώματα».

Σ' αὐτὰ τὰ δυὸ παιδιὰ ζητήθηκε ἀπ' τοὺς ἐχθροὺς νὰ προδώσουν γιὰ νὰ τοὺς χαριστεῖ ἡ ζωή. Δὲ δέχτηκαν. Τὴν ὥρα ποὺ ἑτοίμαζαν μπροστὰ τους τὴ θηλειὰ τοὺς ξαναζήτησαν νὰ προδώσουν. Ἀρνήθηκαν. Τὴν τελευταία στιγμὴ ποὺ τοὺς περνοῦσαν τὴ θηλειὰ στὸ λαιμὸ τους ξαναζήτησαν νὰ προδώσουν. Δὲν προδώσαν. Καὶ ἦτανε, ὅπως εἴπαμε, 14 χρονῶν.

●

Στὴ γωνιὰ ἑνὸς δρόμου ἦταν ἕνα ἀντιαρματικό. Δίπλα του ἔστεκε ἕνας Ἰταλὸς σκοπός. Δυὸ μικρὰ παιδιὰ περνοῦν ἀπὸ κοντά, βλέπουν καὶ σιγοκουβεντιάζουν. Συνενοοῦνται ἀμέσως. Σὲ λίγο τρέχουν καὶ φέρνουν ἕνα μπουκάλι μὲ ὀδζο. Πλησιάζουν τὸν σκοπὸ καὶ μὲ ἀδιαφορία καὶ πονηριὰ τοῦ τὸ δίνουν, Ὁ Ἰταλὸς τὸ δέχτηκε μὲ εὐχαρίστηση. Ἄρχισε νὰ τὸ πίνη πλαταγίζοντας ἀπὸ χαρὰ τὴ γλῶσσα του. Αὐτὸ ἤθελαν καὶ οἱ πιτσιρίκοι καὶ σὲ λίγο κινοῦν νὰ φύγουν. Τρυπώνουν ὅμως ἀστραπιαῖα στὸ ἀντιαρματικὸ χωρὶς νὰ τ' ἀντιληφθῆ ὁ Ἰταλὸς καὶ προσπαθοῦν νὰ τὸ... λύσουν καὶ νὰ τὸ βγάλουν ἔξω. Ὅλα θὰ πήγαιναν καλά. Ὁ Ἰταλὸς ποὺ ζαλίστηκε μὲ τὸ ὀδζο ἀκούμπησε στὸν τοῖχο. Μὰ κάποιος μάρτυρας τοῦ σαμποτάζ τῶν μικρῶν, ἐπρόβαλλε στὸν ὁρίζοντα. Τὸ φεγγάρι φώτισε γύρω κι' ὁ Ἰταλὸς ἀντιλήφθηκε πὼς κάτι γινόταν ἐκεῖ, λίγα βήματα ἀπ' αὐτόν. Μὲ προτεταμένο τ' ὅπλο του, πλησίασε τὸ ἀντιαρματικό. Καὶ εἶδε. Εἶδε ἕνα σωρὸ βίδες σωριασμένες στὴ γῆ καὶ δυὸ μικρὰ παιδιὰ νὰ τρέχουν καὶ νὰ γελοῦν. Κατάλαβε τί εἶχε γίνει μὰ ἦταν ἀρκετὰ μακρυὰ τὰ παιδιὰ γιὰ νὰ τὰ φθάση ἡ σφαῖρα του.

●

Ἔτσι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πολέμησε τὸν βάρβαρο κατακτητὴ τῆς Πατρίδος.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΜΑΣ

Μᾶς γράφουν οἱ συμπατριῶτες :

...Μὲ συγκίνηση βαθειά, ποὺ γεννᾶ ἕνας μεγάλος πόθος νὰ ξαναγυρίσουμε στὰ μέρη ὅπου μᾶς χάϊδεψαν οἱ πρῶτες ἡλιακὲς ἀκτῖνες καὶ μᾶς ἐλίκνισαν οἱ πρῶτες τοῦ μέλλοντος ἐλπίδες, διάβασα τὸ ὡραῖο περιοδικό σας τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» ποὺ εὐαρεστήθητε νὰ μοῦ στείλετε.

Σᾶς συγχαίρω ὁλόψυχα γιὰ τὴν πατριωτικὴ ἔμπνευσή σας, ποὺ μὲ ἕνα τέτοιο περιοδικὸ ἔγίνατε ὁ κρῖκος ποὺ ἀνεσυνέδεσε παλαιοὺς δεσμούς, μὲ τὰ παιδιά, τὰ ἀκραιφνῆ Ἑλληνόπουλα, τὰ σκορπισμένα σὲ ὅλη τὴν ὑφήλιο, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἄπρεπη καταστροφή, χωρὶς νὰ ὑπέχουν ἀπόλυτα καμμιὰ εὐθύνη.

Τὰ μαργαριταρένια νησιὰ τῆς Προποντίδας, μὲ τὴ δαντελλένια Κυζικηνὴ χερσόνησο, τὴ φτωχσμάννα παραδείσιο Ἀρτάκη, ἀνέζησαν μέσα μας καὶ τὰ τρισαγαπημένα μέρη μας γεννοῦν στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας νοσταλγικὲς σκέψεις καὶ ἐλπίδες νὰ τ' ἀντικρύσουμε ἀκόμη μιὰ φορά, νὰ ἀναπνεύσουμε τὸν εὐώδη ἀέρα των καὶ ἐκεῖ στὰ ἅγια χώματα ν' ἀφήσουμε τὴν τελευταία πνοή ποὺ πρῶτα ἐκεῖνα μᾶς τὴν ἔδωκαν.

Μὲ πολλὴ ἐκτίμηση
ΑΘ. ΚΑΡΟΥΛΗΣ (Ἀρτακινός)
Ἐκπαιδευτικός

Θεσ)νίκη, 8)5)47

...Σᾶς στέλνω τὴ συνδρομή μου γιὰ τὴν ἀγαπημένη μας ἐφημερίδα «Μαρμαρινὰ Νέα ποὺ μᾶς θυμίζει τόσο πολὺ τὴν γλυκειὰ πατρίδα. Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὸ πατριωτικὸ ἔργο σας καὶ σᾶς εὔχομαι καλὴ πρόοδο.

ΑΛΕΞ. ΚΑΡΙΛΑΣ
(Ἀφδονιάτης)

Λός Ἄντζελες 11-2-47

...Σᾶς συγχαίρω θερμὰ γιὰ τὴν ὡραία πρωτοβουλία σας νὰ βγάλετε τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα». Ὅλοι οἱ ἐδῶ πατριῶτες εἶναι ἐνθουσιασμένοι καὶ ὑπερήφανοι γιὰ τὴν τόσο ὡραία ἐφημερίδα τῆς πατρίδας μας. Μὲ μεγάλη εὐχαρίστηση διαβάζουμε ὅσα γράφει γιατὶ μᾶς φέρνουν νοερὰ κοντὰ στὸν ἀγαπητὸ Μαρμαρὰ μας ποὺ ποτὲ δὲ θὰ ξεχάσουμε.

Σᾶς εὔχομαι καλὴ πρόοδο.

Δικός σας
ΧΟΥΡΜ. Α. ΛΑΜΠΟΥΚΑΣ
(Μαρμαρινός)

Παρίσι 24)3)47

...Σᾶς παρακαλῶ δεχθῆτε τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἔκδοση τῆς πατριωτικῆς ἐφημερίδας μας «Μαρμαρινὰ Νέα» καὶ σᾶς εὔχομαι καλὴ πρόοδο. Μὲ ἀγωνία περιμένω κάθε μῆνα τὸ καινούριο φύλλο.

Σᾶς χαιρετῶ
Σ. ΠΡΟΚΟΠΗΣ
(Πραστίτης)

Μόν Κίσκο 27)3)47

...Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὴν ἔκδοση τῶν «Μ. Νέων» καὶ τὴν καλὴ σύνταξή τους. Διαβάσαμε τὴ Μαρμαρινὴ διάλεκτο ποὺ δημοσιεύσατε καὶ ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια νομίζαμε πὼς βρισκόμαστε ἀκόμα ἐκεῖ, στὴ γλυκειὰ πατρίδα τὴν ἀξέχαστη στὸ ἀγαπημένο μου χωριὸ τὸ Πραστειό, ποὺ δὲν τὸ ἀλλάζω μὲ κανένα ἄλλο μέρος ἀπὸ ὅσα ἔχω δεῖ μέχρι σήμερα.

Δεχθῆτε τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια καὶ τοὺς ἐγκαρδίους ἀσπασμούς μου.

Διατελῶ φίλος σας
ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΣΜΥΡΛΗΣ
(Πραστίτης)

Παρίσι 3)4)47

...Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὴν ὡραία ἐμφάνηση τοῦ φύλλου σας καὶ γιὰ ὅσα ἐρευνᾶς καὶ γράφης. Μὲ πολὺ εὐχαρίστηση διαβάζω τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» ποὺ μοῦ θυμίζουν τὰ ἀγαπημένα μας μέρη.

Μὲ πολὺ ἀγάπη
ΙΠΠΟΚΡ. Κ. ΜΑΚΡΗΣ
ἰατρὸς (Ἀρτακηνός)

Σέρραι 24)4)47

ΛΑΒΑΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(ΠΡΩΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ)

Ἀθηνῶν : Τῶν κ. κ. Στ. Σταυρίδη καὶ Χρυσοστ. Βασιλείου. — *Πειραιῶς :* Τῆς κ. Μαργαρῶς Στ. Δεβράνου καὶ τῶν κ. κ. Νικ. Κάτουλα καὶ Στρ. Σταυρίδη. — *Θεσσαλονίκης :* Τῶν κ.κ. Ἰωαν. Ἰωαννίδη καὶ Χρυσ. Βασιλείου.— *Χαλκίδος :* Τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Ἰωαννίδη. — *Καβάλλας :* Τῶν κ.κ. Μενελάου Σταυρίδη, Θεοδ. Κακουλίδη, Ἰωάν. Κακουλίδη, Θωμᾶ Κονιόρδου, Νικ. Μητάκου, Γεωργ. Κουρούνη καὶ Πέτρου Χατζηθεοδώρου.— *Νήσων Ἀμουλιανῆς :* Τῶν κ. κ. Εὐαγ. Βαρυτοπούλου, Σολ. Μιμίκου, Ἰωάν. Χριστοδούλου, Πασχ. Ντεκίρνταλη, Ἰωαν. Συναδινοῦ, καὶ Μιχ. Πουλάκη.— *Ν. Κουτάλεως :* Τῶν κ. κ. Σωκρ. Πανταζόγλου καὶ Ἐλευθ. Φουντῆ.— *Σερρῶν :* Τοῦ κ. Ἱπποκράτη Μακρῆ, ἰατροῦ. — *Ὠρεῶν* (Εὐβοίας) : Τῶν κ.κ. Δ.Σ.Παραφέντη, Θεοφ. Ἀγγελάκη καὶ Δαμάσκου Σταμπορῆ. — *Λίμνης* (Εὐβοίας) : Τῶν κ. κ. Θεοφ. Μουστάκα, Ἰωαν. Θεολόγου, Γ. Δαλδᾶ, Στεφ. Συνόδη καὶ Σταύρου Εὐσταθίου. — *Λαυρίου :* Τοῦ κ. Νασοὺμ Νασοὺμ. — *Βάλτα* (Κασσάνδρας) : Τοῦ κ. Ν. Π. Παπανικολάου.— *Λειβαδίκι* (Περαίας) : Τοῦ κ. Λευτέρη Σκαρλάτου. — *Μεθύμνων* (Μυτιλήνης) : Τοῦ κ. Γαβριὴλ Καζέπη. — *Βάρης* (Σύρου) : Τῆς κ. Ζωῆς Ἀγγαλοπούλου.— *Αἰγίου :* Τοῦ κ. Κων. Σ. Κρητικοῦ. — *Ἐλευσῖνος :* Τοῦ κ. Κοσμᾶ Παπανικολάου.— *Ν. Ἀρτάκης :* Τῶν κυριῶν Ἑλένης Ἀργυροπούλου καὶ Ζωῆς Καζάκου (τὸ γ. Φωτίου).— *Γλυφάδας :* Τοῦ κ. Μιχ. Χατζηχρήστου.— *Σπάτα* (Ἀττικῆς) : Τοῦ κ. Συμ. Καμπουρίδη. — *Ν. Μαρμαρᾶ :* Τῶν κ. κ. Κυριάκου Λουφάκη, Ἀπ. Γκίζκῆ, Παν. Λάζογλου, Παν. Θ. Κούφατζη.— *Ν. Παλατίων :* Τῆς κ. Ἀγγελικῆς Ἀραπάκη, καὶ τῶν κ. κ. Ἰωάνν. Κολοκούρη (ἰατροῦ), Λ. Χατζηνικολῆ, Χριστοδ. Γιαννακοῦ.

Ὅλους τοὺς παραπάνω θερμὰ εὐχαριστοῦμε

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ

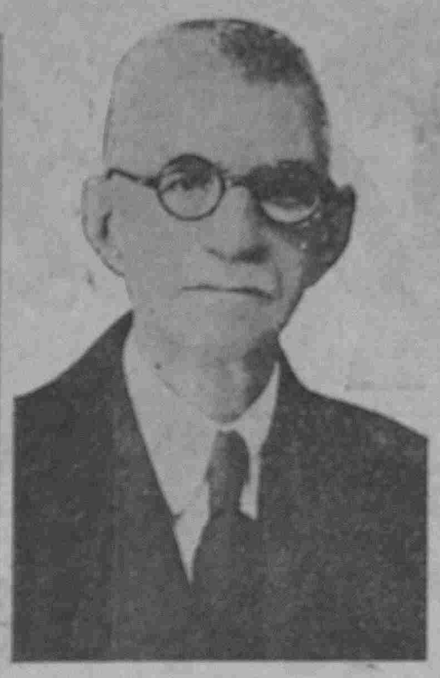

Στὶς 22 Ὀκτωβρίου τελέσθηκε στὸν ἱερὸ ναὸ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, συνοικισμοῦ Βύρωνος (Ἀθηνῶν) τὸ τρίχρονο μνημόσυνο γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ πολύκλαυστου διδασκάλου τοῦ Μαρμαρᾶ Σπ. Νεστορίδη. Τὴν ἐπιμνημόσυνο δέηση παρηκολούθησαν ἄρκετοι πατριῶτες καὶ πολλοὶ φίλοι τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός.

Ὁ ἀλησμόνητος δάσκαλός μας Σπῦρος Νεστορίδης γεννήθηκε στὸ Μαρμαρᾶ, στὶς 4 Δεκεμβρίου 1853 κ' ἐκεῖ διδάχτηκε τὰ πρῶτα γράμματα. Τὸ 1879 γράφτηκε στὴν Ἑλληνικὴ Σχολὴ τῆς Ἀρτάκης στὴν ὁποία ἐφοίτησε ἕνα χρόνο καὶ ὕστερα πῆγε στὴν Πόλη ὅπου ἐσπούδασε στὴ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή.

Ὅταν τέλειωσε τὶς σπουδές του τὸ 1887 καὶ κατέβηκε στὴν πατρίδα, τὸν προσεκάλεσε ἡ Κοινότης τῆς Ἀφθόνης καὶ τοῦ ἀνέθεσε τὴ διεύθυνση τοῦ Δημοτικοῦ της Σχολείου. Ὁ Νεστορίδης ἐδίδαξε ἐκεῖ μέχρι τὸ 1891 καὶ ὕστερα διορίστηκε διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μαρμαρᾶ, ὅπου ἐδίδαξε ἐπὶ μιὰ τριετία. Μετὰ ἐδίδαξε διαδοχικὰ, πότε στὴν Ἀφθόνη καὶ πότε στὸ Μαρμαρᾶ, μέχρι τὸ 1912, ὁπότε ἀνέλαβε τὴ διεύθυνση τῶν Κυριακιδείων Ἐκπαιδευτηρίων τὰ ὁποῖα διηύθυνε μέχρι τὴν ἡμέρα τοῦ πρώτου ἐκπατρισμοῦ καὶ μετὰ τὴν παλινόστηση μέχρι τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή. Ταυτοχρόνως διετέλεσε, στὰ χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Κατοχῆς, Πολιτικὸς Διοικητὴς καὶ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐθνικῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Μαρμαρᾶ.

Ὁ Σπῦρος Νεστορίδης ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς ἐξέχουσες πνευματικὲς φυσιογνωμίες τοῦ τόπου μας. Ἡ συμβολή του στὴν κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ ἀναγέννηση τοῦ Μαρμαρᾶ ὑπῆρξε μεγάλη, ἡ δὲ ἐκπαιδευτικὴ εἰδικώτερα δράση του σημαντική. Ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του ἐργάτης καὶ πατριώτης ἀληθινός, μὲ ζῆλο καὶ ἐνθουσιασμὸ ἐργάσθηκε ἐπὶ τριανταπέντε ὁλόκληρα χρόνια γιὰ νὰ διαπαιδαγωγήση τὴ νεολαία τοῦ Μαρμαρᾶ καὶ ἔκανε πάντα τὸ καλλίτερο δυνατὸ γιὰ νὰ βελτιώση καὶ προαγάγη τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς πατρίδας μας ζητήματα Γι' αὐτὸ καὶ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ ὅλους ὡς ὁ μεγαλείτερος συντελεστὴς τῆς πνευματικῆς ἀνάπτυξης τοῦ Μαρμαρᾶ στὰ τελευταῖα χρόνια.

Ὅλοι οἱ νεώτεροι Μαρμαρινοὶ ποὺ κατέχουν σήμερα ἐπίζηλες θέσεις στὴν ἐπιστήμη καὶ στὰ γράμματα ἀπὸ τὸν Νεστορίδη διδάχθηκαν καὶ πῆραν τὶς πρῶτες στερεὲς βάσεις γιὰ τὴν κατοπινή τους ἐκπαίδευση. Μὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἀκόμα ποὺ ἐπεδόθηκαν στὸ ἐμπόριο καὶ τὶς τέχνες μὲ εὐγνωμοσύνη θυμοῦνται σήμερα τὸν σοφὸ δάσκαλο τοῦ Μαρμαρᾶ γιὰ ὅτι τοὺς δίδαξε.

Ὁ Νεστορίδης ἦταν θαυμάσιος ἐκφωνητὴς λόγων. Οἱ λόγοι του, εἴτε προφορικοὶ εἴτε γραπτοί, ἦσαν ὅλοι στὴν καθαρεύουσα γλῶσσα καὶ ἐποικίλοντο μὲ διάφορα ἀργαῖα ρητὰ καὶ ρητὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὡστόσο εἶχαν μιὰ ἰδιαίτερη χάρη καὶ ἦσαν ὅλοι προϊόντα σκέψης βαθειᾶς. Ἐπίσης ἦταν καὶ λίγο ποιητής.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Νεστορίδη καὶ μερικὰ ποιήματά του ἔχουν τυπωθῆ σὲ μικρὰ βιβλιαράκια καὶ ἀποτελοῦν σήμερα τὴν μοναδικὴ τυπωμένη στὸ χαρτὶ πνευματικὴ ἐργασία του.

Τὰ τελευταῖα, πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο χρόνια, συνταξιοῦχος πειὰ ὁ Νεστορίδης, ἀσχολοῦνταν στὸ νὰ γράφη τὰ ἀπομνημονεύματά του καὶ διάφορα μικροδιηγήματα μὲ θέματα ἀπὸ τὴν ζωὴ τῆς πατρίδας. Τὴν πνευματικὴ αὐτὴ ἐργασία συνεκέντρωσε σήμερα ὁ γυιός του κ. Μιχαλάκης καὶ, ὅπως πληροφοῦμεθα, θὰ ἐκδόση μ' αὐτὴν ἕνα βιβλίο ποὺ θὰ γράφη τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ πολύκλαυστου πατέρα του.

Ὁ ἀξέχαστος Νεστορίδης πέθανε στὴν Ἀθήνα στὶς 22 Ὀκτωβρίου 1944 σὲ ἡλικία 81 χρόνων. Ὁ θάνατός του προξένησε βαθειὰ καὶ ἀληθινὴ λύπη σ' ὅλους τοὺς Μαρμαρινοὺς γιατὶ στὸ πρόσωπό του στερήθηκαν ὄχι μόνον τὸν σοφὸ δάσκαλο καὶ τὸν πνευματικὸ ἡγέτη ἀλλὰ καὶ τὸν καλὸ καὶ ἀγαπητὸ πατριώτη.

Ὁ Νεστορίδης πέθανε μὰ ἡ θύμησή του θὰ μᾶς εἶναι αἰώνια. Ν.

Ἀπὸ τὴν κ. Μαρία Γ. Ροδοκαλλάκη (τὸ γένος Φωτίου Ἀνδρεάδη, ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι) λάβαμε τὸ παρακάτω ποίημα, ποὺ εἶναι χαρακτηριστικὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν συμπατριωτῶν γιὰ τὴν ἐφημερίδα μας.

ΣΤΑ "ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ,,

Ὅταν τὰ Νέα τὰ Μαρμαρινὰ
μὲ πόθο κάθε μῆνα ἀντικρύζω
νομίζω πὼς στοῦ Μαρμαρᾶ τὴ [θάλασσα
βρίσκομαι κι' ἀρμενίζω.

Μὲς τὶς χρυσὲς σελίδες του
ὁ κάθε πατριώτης μας τὸν ἄλλον [ἀνταμώνει
καὶ διαβάζοντας τὰ νέα του
σβύνουν τοῦ χωρισμοῦ οἱ πόνοι.

Πές μου μικρὴ ἐφημερὶς
ποιὸ χέρι δὲν τρέμει ὅταν σὲ [κρατάει
καὶ ποιὰ καρδιὰ εὐαίσθητη
γιὰ σένα δὲν χτυπάει;

Πάρτε στὰ σπίτια σας ὅλοι,
συνδρομηταὶ γραφτῆτε,
σὰν ἱερὸ κειμήλιο νὰ τὴν κρατῆτε
αὐτὴ τὴ μικρὴ ἐφημερίδα τοῦ νη- [σιοῦ μας
ποὺ μας φέρνει τὰ νέα ἀπὸ τοὺς [συγγενεῖς
τοὺς φίλους καὶ γνωστούς μας

Μαρία Γ. Ροδοκαλλάκη
Νῆσος Ἀμουλιανή

ΝΑΥΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

«ΝΙΚΟΛΑΣ Κ» τῆς Ἑταιρίας Ν. Γ. Κυριακίδη (Υἱῶν Ν. Γ. Κυριακίδη). Ἔφυγε στὶς 11 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τὴν Βαπάνα γιὰ τὸ Κλάϊδ τῆς Ἀγγλίας.

«ΕΙΡΗΝΗ Κ.» τῆς Ἑταιρίας Ν. Γ. Κυριακίδη.—Ἔφθασε στὶς 6 Ὀκτωβρίου στὸ Τακοράδι.

«ΣΑΛΑΜΙΣ» τῆς Ἑταιρίας Παντελῆ Β. Παντελῆ.—Ἐπισκευάζεται στὴ Μασσαλία.

«ΜΑΡΑΘΩΝ» τῆς Ἑταιρίας Π. Β. Παντελῆ.—Ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Νεάπολη—Μασσαλία.

«ΛΑΣ ΤΑΜΠΛΑΣ» τῆς Κτηματικῆς Ἐμπορικῆς Παντελῆ Α.Ε. (Ἀδελφῶν Δ. Παντελῆ).—Δεξαμενίζεται στὴν Ἀλεξάνδρεια.

«ΑΙΑΣ» τῆς Κτ. Ἐμ. Παντελῆ Α.Ε.—Εὑρίσκεται στὴ Ρουμανία καὶ ταξιδεύει στὴ Μαύρη Θάλασσα.

«ΑΦΕΝΤΟΥΛΑ» τῆς Κτ. Ἐμ. Παντελῆ Α.Ε.—Ἔφυγε ἀπ' τὸ Γύθειο γιὰ τὴ Μυτιλήνη μὲ φορτίο διάφορα ἐμπορεύματα.

«ΜΑΡΙΑΝΑ» τῆς Κτ. Ἐμ. Παντελῆ Α.Ε — Ἀνεχώρησε στὶς 27 Ὀκτωβρίου ἀπ' τὸν Πειραιὰ γιὰ τὴν Κρήτη μὲ ἐμπορεύματα.

«ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ» τῆς Ἑταιρίας Π. Στεφανῆ.—Ναυλώθηκε ἀπὸ τὸν Πειραιὰ γιὰ τὴν Κέρκυρα μὲ φορτίο ἐμπορεύματα.

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Διάλογος ἀστακῶν

Δυὸ ἀστακοί, ἀπὸ τοὺς λίγους ποὺ ἔμειναν ἄπιαστοι στὰ δίφανα τοῦ Κοντίδη, συναντήθηκαν ἀνάμεσα Μάλτεπε καὶ Πρίγκηπο.

— Γιατὶ ἐρωτᾶ ὁ ἕνας, περπατᾶς ἔτσι πίσω πίσω σὰν ξεπεσμένος λόρδος;

— Πῶς νὰ μὴ ξεπέσω; πῶς νὰ μὴ κοκκινήσω ἄβραστος, ποὺ ἔπεσε ἡ τιμή μου. Πάει ὁ Χαρίλαος ποὺ μᾶς ἀνέβαζε στὰ ψηλὰ καὶ μὲ τὴ γλυκειὰ τὴ γλῶσσα μᾶς ἀκριβοπουλοῦσε. Τώρα καὶ βέβαια θὰ ξεπέσουμε.

Σύμφωνα μὲ ἐπίσημα στοιχεῖα, ἡ ἰδιωτικὴ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία ποὺ ἐγκαταλείψαμε στὴν πατρίδα (Μαρμαρινοί, Πασαλιμανιῶτες, Κουταλιανοὶ καὶ Ἀφυσσιανοὶ) ἀνέρχεται στὸ τεράστιο ποσὸν τῶν 2.170. 397.00 λιρῶν Ἀγγλίας.

Στὰ Χουχλιὰ τῆς Ἀλώνης, ποὺ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα χωριὰ τῶν νησιῶν μας, καὶ λεγόταν στὴν ἀρχαία ἐποχὴ Αἰγικόραι, βρέθηκε τὸ 1915, ἀπὸ τὸν Νικ. Ἰωάννου, ἕνα χρυσὸ ἑλληνικὸ νόμισμα μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας. Τὸ βάρος του ἦτανε 2 1)2 ἀγγλικὲς λίρες καὶ εἶχε ἀπὸ μιὰ μεριὰ τὸν Ποσειδῶνα ποὺ κρατοῦσε τὴν τρίαινα καὶ τὴν ἄλλη ἕνα ψάρι. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ἐξαιρετικὸ αὐτὸ εὕρημα τὸ πούλησε ὁ κάτοχός του στὴν Πόλι ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς γιατὶ δὲν γνώριζε τὴν ἀξία του.

ΤΟ ΣΚΟΡΠΙΔ'

Συστήσατε στοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους συμπατριῶτες τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» καὶ ἐγγράψατέ του; συνδρομητάς. Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» εἶναι ἡ μοναδική στὸν κόσμο πατριωτική μας ἐφημερίδα. Καθήκον κάθε συμπατριώτη εἶναι ἐπίσης νὰ ὑποστηρίζη μὲ φανατισμὸ τὴν ἐφημερίδα μας, γιὰ νὰ συνεχίζη ἀπρόσκοπτα καὶ κανονικὰ τὴν ἔκδοσή της.

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Τὸ ὑπὸ Ἀγγλικὴν σημαίαν πολυτελέστατον ἀτμ "ΜΑΡΑΘΩΝ,, ἐκτελεῖ τακτικὰ ὁρομολόγια ΠΕΙΡΑΙΑ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ ΧΑΪΦΑΝ — ΒΗΡΥΤΟΝ — ΛΕΜΗΣΣΟΝ μὲ ἐπιστροφὴν εἰς ΠΕΙΡΑΙΑ μέσω ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ ΝΕΑΠΟΛΙΝ — ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ μὲ ἐπιστροφὴν κατ' εὐθείαν εἰς ΠΕΙΡΑΙΑ, δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.

Κεντρικὸν Πρακτορεῖον Πειραιῶς : ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ «ΕΛΛΑΣ» Ἀκτὴ Μιαούλη 11—Τηλεφ. 44.229

Ἐν Ἀθήναις : Πληροφορίαι καὶ Εἰσιτήρια εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων

"Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ,
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΟ 1927

ΕΔΩ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Φρ. Ρούζβελτ 40
Τηλέφωνα 20.088 καὶ 20.816

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Ἄκτη Σωτῆρος 2
Τηλέφωνον 41-438

ΚΛΑΔΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΠΥΡΟΣ - ΘΑΛΑΣΣΗΣ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΑΕΓΑΙΟΝ ΑΙΘΥΑ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

N.G.KYRIAKIDES
SHIPOWNERS, SHIP AND INSURANCE AGENTS
SHIPOWNERS, SHIP AND INSURANCE AGENTS
PIRAEUS, ATHENS, SALONIKA
SUB AGENTS IN ALL GRECIAN PORTS
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Σωτῆρος 2—Τηλέφ. 41-439
ΑΘΗΝΑΙ : Φρ.Ρούζβελτ 41— » » 20-088
TELEGRAMS :
PIRAEUS ATHENS SALONIKA } KYRSHIP
Νόμιμοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐν Λονδίνῳ Οἴκου Μεριτῶν LLOYD'S κ. κ. BOLTON & Co L.td

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΣΚΑΦΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΑΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ

Γιά νά γνωρίσουμε τήν Ἱστορία τοῦ Μαρμαρᾶ

ΕΡΑΝΙΣΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ «ΠΥΡΣΟΥ» ΑΘΗΝΑΙ

Τόμος 6ος (Σελίς 311)

Ἀφθόνη: *(Γεωγρ)—Χωρίον τῆς νήσου Προικόννησος (Μαρμαρᾶς) ἐπὶ τῆς Προποντίδος, παράλιον, ἕδρα τῆς ὁμωνύμου κοινότητος, εἰς ἀπόστασιν 3 ὡρῶν ἀνατολικῶς τῆς κωμοπόλεως Μαρμαρᾶς. Κατωκεῖτο πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐξ 1200 κατοίκων, ἁπάντων Ἑλλήνων, διατηροῦν ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖον ἐξ 90 περίπου μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου ἐφυλάσσετο σημαία βυζαντινή, ἥτις παρεχωρήθη εἰς τὴν κοινότητα διὰ φερμανίου παρὰ τοῦ Καπετὰν Πασᾶ ἐν ἔτει 1726, παρακλήσει, ὡς λέγεται, Ἀφθονιάτου ναυτικοῦ, ὅστις ἐν καιρῷ τρικυμίας, εἶχεν ὑποδείξει εἰς τὸν Τοῦρκον ναύαρχον λιμένα πρὸς ἀγκυροβολίαν τοῦ στόλου του τὴν ἀπέναντι νῆσον Ἀλόννησον, ἥτις ἔκτοτε ὠνομάσθη Πασᾶ—Λιμάνι. Περίεργον εἶναι ὅτι οἱ γέροντες κάτοικοι τοῦ χωρίου ἐγνώριζον ἀπταίστως τὴν Ἀλβανικὴν διάλεκτον.* Π.Ι.Κ.

Τόμος 6ός (σελίς 315)

Ἀφιουσία: *(Ναυτικὴ Γεωγρ.).—Ἡ νοτιοανατολικωτέρα τῶν νήσων τῆς Προποντίδος (Μαρμαρᾶς) ὀνομαζομένη καὶ Ἀφυσιά, ὑπὸ δὲ τῶν Τούρκων Ἀραπλάρ (βλ. λ Ἀφουσία).* Σ.Ε.Λ.

Τόμος 6ος (σελὶς 322)

Ἀφουσία: *(Γεωγρ.).—Νησὶς τῆς Προποντίδος οὕτω καλουμένη κατὰ τὸν μεσαίωνα, Ὀφιοῦσα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ Ἀφξία σήμερον, ὑπὸ δὲ τῶν Τούρκων Ἀραπλάρ(βλ. λ.)* Δ.Ε.Μ.

Τόμος 7ος (σελὶς 391)

Βίων ὁ Προκοννήσιος:—*Χρονογράφος τῶν μέσων τοῦ ΣΤ' π. Χ. αἰῶνος, γράψας ἐν Ἰωνικῇ διαλέκτῳ περίληψιν τοῦ ἔργου τοῦ παλαιοτέρου χρονογράφου Κάδμου τοῦ Μιλησίου.*

Τόμος 8ος (σελὶς 115)

Γαλλιμή: *(Γεωγρ.)—Χωρίον ἐπὶ τῆς Προκοννήσου, διατηρῆσαν ἐπὶ αἰῶνας, ἀλλὰ παρεφθαρμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Παχυμέρης ὁ χρονογράφος ἀναφέρει ἐπισκεψάμενος τὸ χωρίον τῷ 1267, ὅτι προσωρμίσθη τῷ Γαληνολιμένι, «ὃ δὴ καὶ Γαληλολιμὴν ἰδιωτικῶς οἱ ἐγχώριοι λέγουσι παραφθείραντες»· ἔκτοτε, τῆς ἐν γένει μεταβολῆς προχωρούσης, ἡ λέξις ἐγένετο Γαλλιμὴν καὶ κοινότερον Γαλλιμή (ἡ).* Μ. Ι. Γεδεών

Ο "ΚΑΠΤΑΙΝ,, ΛΑΜΠΗΣ

Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» μὲ πατριωτικὴ ὑπερηφάνεια παρουσιάζουν σήμερα στοὺς συμπατριῶτες ἕνα ἀκόμη Μαρμαρινόπουλο ποὺ τιμᾶ μὲ τὴν πρόοδό του τὸν τόπο μας στὴ ξενητειά. Εἶναι ὁ λαμπρὸς γυιὸς τοῦ κ. Ἀθανασίου καὶ τῆς κ. Βασιλικῆς Κουμπουλέση, ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη, ποὺ εἶναι λαμπρὰ ἐγκατεστημένοι στὸ Χόλλυγουντ τῆς Καλλιφορνίας.

Ὁ Λάμπης—ἔτσι εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ νεαροῦ συμπατριώτη μας—ἐφοιτοῦσε στὴ Στρατιωτικὴ Ἀκαδημία «Καλλιφόρνια» τοῦ Ἁγ. Φραγκίσκου, ἀπ'ὅπου ἀπεφοίτησε μὲ πολλὲς καὶ ἐξαιρετικὲς τιμές, διαπρέψας στὰ μαθήματα καὶ στὶς ἀσκήσεις. Γιὰ τὴν ἐπιμέλειά του εἶχε τιμηθεῖ μὲ διάφορα παράσημα καὶ εἶχε προαχθεῖ σὲ Κάπταιν διευθύνων διμοιρίαν τῆς Ἀκαδημίας.

Στὶς 25 Ἰουνίου ἔλαβε τὸ πτυχίο τῆς προαγωγῆς του, σὲ ἐπιβλητικὴ τελετὴ τῆς Σχολῆς, καὶ τώρα—ἔπειτα ἀπὸ ἐπιτυχεῖς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις—εἶναι φοιτητὴς τῆς ἀνώτερης Στρατιωτικῆς Ἀκαδημίας «Χάρβαρδ» τοῦ Χόλλυγουντ.

Οἱ ἀγαπητοί γονεῖς του ἄς δεχθοῦν τὰ θερμά μας συγχαρητήρια γιὰ τὴν εὐοίωνο πρόοδο τοῦ τέκνου των.

ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ

Μέσ' τῆς ἀντάρας τὸ χαΐμό
στὰ τελευταῖα χρόνια
εἰς τοῦ πολέμου τὴ φριχτὴ
καὶ μαύρη συμφορά,
ἀπλώθηκε ὁ θάνατος
καὶ κοίμησε αἰώνια
τυραννισμέν' ἀμέτρητα
κορμάκια στὴ σειρά.

Ἄλλος ἀδέλφια κι' ἀδελφές
καὶ ἄλλος τὴ μητέρα
ὅλοι—ποιὸς λίγο, ποιὸς πολὺ
θρηνοῦμ' ἀπ' τὴν καρδιά·
ἡ χήρα ἀπαρηγόρητη
κλαίοντας τὸν πατέρα
μὲ τρόμο συλλογίζεται
πῶς μείναν τὰ παιδιά.

Μισὸς ὁ κόσμος κλείσθηκε
μέσ' ἕνα κοιμητῆρι
μὲ μνήματ' ἀναρίθμητα
γεμάτα στὴ σειρά
καὶ μεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ ζωντανοὶ
κρατοῦμε τὸ ποτῆρι
ποὺ μᾶς ποτίζει ἡ μοῖρα μας
ἀλύπητα, σκληρά.

ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ
(τὸ γένος Μπιζμπιάνου
ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι)

Κων)πολις 1947

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΤΕΡΖΗΣ

Τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» εὐχαρίστως παρουσιάζουν σήμερα στοὺς συμπατριῶτες τὸν ὀδοντίατρο κ. Μιχ. Ταρζῆ, λαμπρὸ γυιὸ τοῦ συμπατριώτη μας ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ κ. Ἰακώβου Τερζῆ, ἐγκατεστημένου ἀπὸ πολλὰ χρόνια στὸ Νιούγιαρκ Ν. Ζ.

Ὁ κ. Μιχ. Τερζῆς ἀπεφοίτησε τὸ 1935 ἀπὸ τὸ TOUTH SIDE HIGH SCHOOL καὶ ἀπὸ τὴν ὀδοντιατρικὴ Σχολὴ τοῦ YUFTS COLLEGE τῆς Βοστώνης.

Τελευταίως ἀφυπηρέτησε ἀπὸ τὸ πολεμικὸ ναυτικὸ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὅπου ὑπηρετοῦσε ἀπὸ τὸ 1942, στὸ ὀδοντιατρικὸ σῶμα καὶθὰ ἐξασκήση πάλιν τὸ ἐπάγγελμά του στὸ ὑπ' ἀριθ. 11 HILL STREET γραφεῖον του στὸ Νιούγιαρκ. Τοῦ εὐχόμαστε καλὲς δουλειές.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΕΠΟΧΗ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΜΑΣ

Αὐτὴ ἡ ἐποχὴ στὰ χωριά μας ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ψάρευαν τὰ κολιαρούδια. Ἄρχιζε τὸ δεκαπενταύγουστο καὶ τέλειωνε τὸν Γενάρη.

Ἀπὸ τὰ χαράματα, πρὶν σκάση ἀκόμα καλὰ καλὰ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ξεκινοῦσαν οἱ φρεσκοβαμένες σαντάλες, μὲ τὰ λεβεντόκορμα παλληκάρια στὰ κουπιά, τὸν κολιαριδόγυρπο στὴν πρύμη καὶ τὸν καραβοκύρη στὸ τιμάνι καί, καμαρωτὲς καμαρωτές,σὰν Βενετσιάνικες γόνδολες,τραβοῦσαν γιὰ τὶς βολές.

Τὸ ξεκίνημά τους μέσα στὸ ἀχνὸ φῶς τῆς αὐγῆς ἤτανε πολὺ θεαματικὸ καὶ γινότανε ἀκόμα θεαματικώτερο τὴν ὥρα ποὺ ἔπεφταν σὲ συνερησιὸ δυὸ ἢ καὶ περισσότεροι γρύποι ποιὸς θὰ ξεπεράση τὸν ἄλλον γιὰ νὰ φθάση πρῶτος στὴν καλλίτερη βολή. «Λάμνετε, λάμνετε, παλληκάρια μου», ἀκουγες τὴ φωνὴ τοῦ καραβοκύρη καὶ τὸ γοργὸ μὰ ρυθμικὸ βούτιγμα τῶν κουπιῶν στὴ θάλασσα ἔκανε τὴ σαντάλα νὰ πετάη σὰν πουλί.

Ἡ σαντάλα ποὺ ἔφθανε πρώτη ἔπαιρναν τὰ παλληκάρια της ὡς δῶρο ἀπ' τὸν καραβοκύρη περισσότερες ἀπὸ τὶς κανονισμένες μαγειριές.

Σὲ κάθε βόλαγμα γέμιζε ὁ γρύπος ἀπὸ τὰ κολιαρούδια ποὺ λαμποκοποῦσαν σὰν ἀσημι τὴν ὥρα ποὺ ἔφθανε ἔξω ὁ γαστέρας γεμᾶτος ἀπὸ τὸ πολύτιμο προϊόν. Ἄρχιζε τότε τὸ ἀρπάγισμα καὶ γέμιζαν οἱ μπογιαντέγες καὶ τὰ κούντελα καὶ οἱ βάρκες. Φορτωμένα τώρα πειὰ τὰ καΐκια τραβοῦσαν γιὰ τὴν ἐπιστροφή. Χαρούμενοι οἱ καραβοκυραῖοι καὶ τὰ πληρώματα ἄρχιζαν τὰ τραγούδια καὶ οἱ ὁμορφες μπαρκαρόλες τῶν νησιῶν μας ἀντιλαλούσανε στὰ βράχια καὶ τὰπεριγιάλια τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσαν γιαλὸ-γιαλὸ οἱ γρύποι.

Κάτω στὴν παραλία τοῦ χωριοῦ—στὸν ἰνταρὲ—οἱ ἔμποροι—παστοτζῆδες—περίμεναν τὰ καΐκια γιὰ ν' ἀγοράσουν τὸ ἐμπόρευμα ποὺ θὲ νὰ τὸ παστώσουν γιὰ νὰ τὸ πουλήσουν σὲ λίγους μῆνες στὶς ἀγορὲς ὅλου τοῦ κόσμου ποὺ ἦταν γνωστὸ μὲ τὸ ὄνομα «Μαρμαρινοὶ κολιοί».

Ἀξέχαστες ἐποχὲς ποὺ ἀπὸ μιὰ κακὴ μοῖρα τὶς χασαμε δυστυχῶς γιὰ πάντα.

ΓΕΩΡ. Π. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ΕΞΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΤΟ 1915

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὸ προηγούμενο

Καὶ τὸ βαπόρι ἀναχωρεῖ
στὶς ἕνδεκα ἡ ὥρα
θρῆνος, κλαυθμὸς καὶ κοπετὸς γεμίζει ὅλη ἡ Χώρα
Ὁ ἥλιος ἐσκεπάσθηκε
καὶ τὰ βουνὰ θρηνοῦαν
κ' οἱ ἐκκλησιὲς τῶν Παλατιῶν τὸ πένθος ἀντη-
[χοῦσαν

Μὲ δάκρυα στοὺς ὀφθαλμοὺς φωνάζει ὁ καθένας,
ἔχε γειὰ γλυκειὰ πατρίς. Παλάτια ξακουσμένα.
Κλάφε γιὰ μᾶς γλυκειὰ πατρίς, ἀκαταπάυστως
[θρήνει
στὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς ὁ τάφος μας θὰ γίνη !
Κλάφε γιὰ μᾶς γλυκειὰ πατρίς, κλάφε γιὰ τὰ
[παιδιά σου
ὅπου σοῦ τὰ ἀρπάζει ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά σου.
Σ' ἐκεῖνο τ' ἀναμετεξὺ μιὰ βάρκα διπλαρώνει,
μιὰ ἄρρωστη μᾶς ἔφραν κι' ὁ πλοίαρχος μαλώνει.
Ἦταν ἑτοιμοθάνατη καὶ μέσα δὲν τὴν παίρνει,
ὁ δύστυχος πατέρας της τὰ γόνατά του δέρνει.
Ὁ πλοίαρχος δὲν τὸ ἀστρεξε καὶ πίσω τήνε στέλνει
καὶ τὸ βαπόρι ἀναχωρεῖ κ' ἡ νέα ἀποθένει.
Φρόσω ὀνομαζόντανε, τοῦ Ἀναγνώστη ἡ κόρη,
καὶ μόνος ὁ πατέρας της τὴν θάβει μὲ τὸ ζόρι,
Καὶ τὸ βαπόρι ἔστριψε πίσω ἀπ' τὸν Ἀφατζάνι
σηκώνετ' ὅλος ὁ λαὸς καὶ τὸν σταυρό του κάνει
ὀπίσω νὰ ἐλθοῦμε,
καὶ νὰ σὲ ξαναδοῦμε.
Καὶ ὅταν ἐπλησίασαν κοντὰ εἰς τὴν Καστρέλλα
τὴν Παναγιὰ παρακαλοῦν καὶ τοὺς κολλάει τρέλλα!
Ἡ ὥρα πέντε τῆς νυκτὸς στὴν Πάνορμο ἐβγῆκαν,
στὴν σκάλα γιαναστήσανε κι' ἄλλο βαπόρι βρῆκαν.
Ἄλλες φωνές, ἄλλος κλαυθμός, ἄλλο ἀλευτιβάνι,
κι' αὐτὸ γεμᾶτο πρόσφυγες, ἀπ' τὸ Πασαλιμάνι.
Μαγοῦνες, βάρκες ἤρθανε, καὶ ὅλοι μέσα μπῆκαν,
τὴν νύχτα ἔβαλ' ἡ βροχὴ καὶ ὅλοι στρουμοχθῆκαν.
Αὐτὰ τὰ γυναικόπαιδα κουρνιάζαν σὰν τὶς κότες,
Παλατιανοὶ κοιμώντουσαν μὲ Πασαλιμανιῶτες.
Ἐκείνη ἡ νύχτα πέρασε, ἡ μέρα ξημερώνει,
βαγόνια βάζουν στὴ σειρὰ τὸ τραῖνο διπλαρώνει.
Τὰ ροῦχα τους μπαρκάρουνε, μὲ ξῦλο τοὺς βιάζουν
καὶ σὰν ἀρνιὰ γιὰ σφακταριό, ὅλους μέσα τοὺς
βάζουν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὸ ἄλλο φύλλο.

Ο ΘΡΥΛΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΗΣ ΜΑΣ

Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΗ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ

Ὁ πατέρας μου γεννήθηκε στὴν Τρίπολη τῆς Πελοποννήσου, ἡ δὲ μητέρα μου στὸ Μυριόφυτο τῶν Γανοχώρων τῆς Θράκης.

Ὁ πατέρας μου λεγόταν Ἀντώνιος Καλλιοντζῆς καὶ ἐξασκοῦσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πλοιάρχου. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἑλλην. Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μετώκησε στὴν Κούταλη καὶ ἐκεῖ πανδρεύθηκε τὴν μητέρα μου ποὺ τὸ βαπτιστικό της ὄνομα ἦταν Ζαχαρένια.

Παιδιὰ ἔκαμαν ἐν ὅλῳ πέντε ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ τρία ἀγόρια καὶ τὰ δυὸ κορίτσια. Τὸ πρῶτο ὠνομάσθηκε Μαριγώ, τὸ δεύτερο Κωνσταντῖνος, τὸ τρίτο Διαλεχτή, τὸ τέταρτο Δημήτριος. Τελευταῖος ἀπ' ὅλους γεννήθηκα ἐγὼ καὶ ὠνομάσθηκα Παναγῆς.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ ΠΩΣ ΕΣΚΟΤΩΣΕ ΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ ΜΙΑ ΑΡΚΟΥΔΑ ΜΕ ΔΥΟ ΓΡΟΝΘΟΚΟΠΗΜΑΤΑ

Ὁ πατέρας μου ἦταν ἐρασιτέχνης παλαιστής. Ἐπάλευε δηλαδὴ τὴν πάλην τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὴν Τουρκικήν, (ὁλὰ τοῦρκα) καὶ ἦταν ἄνθρωπος μεγάλης σωματικῆς δυνάμεως. Καθὼς διηγόταν ἡ μητέρα μου κατὰ τὸ ἔτος 1847, συνέπεσε νὰ βρίσκεται ὁ πατέρας μου στὴ Σμύρνη, ὡς ναύκληρος (λοστρόμος) μ' ἕνα κεφαλλωνήτικο ἱστιοφόρο, ποὺ ἦταν φορτωμένο μὲ στάρι. Τὸ πλοῖο ἐρχότανε ἀπὸ τὴν Ρωσσία καὶ πήγαινε στὴ Μασσαλία, καὶ εἶχε πιάσει στὴ Σμύρνη. γιὰ νὰ πάρη «κουμπάνιες». Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς δὲν ἦταν εὐνοϊκὸς δὲν μποροῦσε νὰ ἐκπλεύση ἀπὸ τὴ Σμύρνη ἀλλ' ἔμενε ἐκεῖ περιμένοντας κατάλληλο καιρό. Ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου, σ' ὅλο τὸ διάστημα ποὺ ἔμενε ἐκεῖ τὸ πλοῖο, συνήθιζε νὰ βγαίνει τακτικὰ σὲ κυνήγι. Μιὰ μέρα λέγει στὸν πατέρα μου: «Καπετὰν Ἀντώνη, ἔρχεσαι σήμερα μαζί μου στὸ κυνήγι;» «Ἀφοῦ τὸ θέλεις, ἔρχομαι» ἀπήντησε ὁ πατέρας μου. Παίρνει λοιπὸν ὁ πλοίαρχος τὸν πατέρα μου καὶ δυὸ ναῦτες καὶ ἀναχωροῦν ὅλοι ἀπὸ τὸ πλοῖο στὶς ἑπτὰ τὸ πρωΐ. Κατὰ τὸ μεσημέρι εἶχαν ἤδη ἀρκετὸ κυνήγι καὶ ἑτοιμαζόντουσαν νὰ γυρίσουν στὸ πλοῖο ὅταν ἀναπάντεχα τοὺς παρουσιάσθηκε ἕνας μεγάλος κίνδυνος. Μιὰ ἀρκοῦδα φάνηκε ξαφνικὰ μέσα ἀπὸ κάτι δένδρα καὶ ὥρμησε ἐναντίον τους. Ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ δυὸ ναῦτες μόλις τὴν εἶδαν τὴν πυροβόλησαν ἀμέσως χωρὶς ὅμως κανένα ἀποτέλεσμα λόγῳ τῆς μεγάλης ταραχῆς. Ὁ πατέρας μου εὑρισκόμενος σὲ μικρὴ ἀπὸ αὐτοὺς ἀπόσταση δὲν εἶχε ἀντιληφθῆ τίποτα. Μόλις ὅμως ἄκουσε τοὺς πυροβολισμοὺς ἔτρεξε πρὸς τοὺς συντρόφους του τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἡ ἀρκοῦδα εἶχε πλησιάσει τὸν πλοίαρχο καὶ ἦταν ἕτοιμη νὰ πηδήξη ἐπάνω του. «Βοήθεια, παιδιά, γιὰ ὄνομα Θεοῦ» ἐφώναζε ὁ πλοίαρχος. Τρέχουν σὲ βοήθειά του οἱ δυὸ ναῦτες καθὼς καὶ ὁ πατέρας μου ὁ ὁποῖος καὶ τῆς δίδει μὲ τοὺς γρόνθους του δυὸ ἰσχυρὰ κτυπήματα στὸ πρόσωπο ἐπὶ τοῦ ρύγχους της. Παράδοξο, ἀπίστευτο, καὶ ὅμως γεγονὸς βεβαιωμένο. Μὲ τὰ δυὸ αὐτὰ κτυπήματα ἐπηκολούθησε φοβερὴ αἱμορραγία καὶ ἡ ἀρκοῦδα ἔπεσε νεκρή!

ΤΑ ΕΠΙΝΙΚΙΑ.— ΧΟΡΟΣ ΜΕ ΜΑΡΜΑΡΕΝΙΟ ΓΟΥΔΙ 65 ΟΚΑΔΩΝ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Ἀγκαλιάζει ὁ πλοίαρχος τὸν πατέρα μου καὶ τοῦ λέγει: «Καπετὰν Ἀντώνη μου, σ' ἐσένα χρεωστῶ τὴ ζωή μου!» Ἔπειτα διατάσσει τοὺς δύο ναῦτες νὰ δέσουν τὸ πτῶμα τῆς ἀρκούδας μὲ τὰ ζωνάρια τους καὶ νὰ τὸ ἀναρτήσουν ἐπάνω στὰ δυὸ ὅπλα τους ποὺ ἔφεραν ἐπάνω στοὺς ὤμους, μὲ αὐτὸν δὲ τὸν τρόπο τὸ ἔφεραν θριαμβευτικὰ στὴ Σμύρνη καὶ τὸ ξάπλωσαν πάνω στὴν προκυμαία. Δὲν ἦταν βέβαια δυνατὸν νὰ μὴ διηγηθῆ ὁ πλοίαρχος τὰ καθέκαστα στοὺς ἐρωτῶντας, ἀπὸ στόμα δὲ σὲ στόμα ἡ ἀφήγηση τοῦ πρωτοφανοῦς ἄθλου τοῦ πατέρα μου ἐκυκλοφόρησε ἀστραπιαίως σὲ ὁλόκληρη τὴν πόλι καὶ πλήθη περιέργων πλημμύρισαν τὴν προκυμαία. Ἀφοῦ ἐξήταζαν τὸ πτῶμα τῆς ἀρκούδας ἔτρεχαν νὰ δοῦν τὸν πατέρα μου ποὺ καθόταν μαζὶ μὲ τοὺς συντρόφους του σ' ἕνα καφενεῖο. Οἱ Τοῦρκοι δείχνοντάς τον ἔλεγαν μὲ θαυμασμό: «Μποῦ ἀντὰμ Γιονανλῆ ντήρ!» ποὺ θὰ πῆ «αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι Ἕλληνας!». Οἱ δὲ ὁμογενεῖς ἀδυνατοῦντες νὰ συγκρατήσουν τὸν ἐνθουσιασμόν τους προσέφεραν στὸν πατέρα μου καὶ τοὺς συντρόφους του ἀναψυκτικά, σὲ λίγο δὲ ἐπηκολούθησε γενικὴ εὐθυμία καὶ ἄρχισε χορός. Ἐκεῖ, ἐνῶ ὁ πατέρας μου ἐχόρευε, βλέπει ἔξω ἀπὸ τὸ καφενεῖο νὰ βρίσκεται ἕνα μεγάλο μαρμαρένιο γουδί, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ κοπάνιζαν τὸ ἀλάτι. Στὸ μέσον λοιπὸν τοῦ χοροῦ καὶ τῆς γενικῆς τρέλλας ἁρπάζει τὸ γουδὶ τὸ βάζει ἀνάποδα πάνω στὸ κεφάλι του καὶ μὲ σκεπασμένο ἔτσι τὸ κεφάλι ἐξακολουθεῖ νὰ χορεύει ἐπὶ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας. Οἱ ζητωκραυγὲς ἔφθασαν στὸ κατακόρυφο. «Νὰ μᾶς ζήσης καπετὰν Ἀντώνη, γίγαντα», ἐφώναζε ὁ λαός. Ὅταν ἔπαυσε νὰ χορεύη καὶ ἀφῆκε τὸ γουδί, πολλοὶ ὁμογενεῖς, καθὼς καὶ Τοῦρκοι καὶ Ἑβραῖοι, τῶν ὁποίων ἡ περιέργεια εἶχε κορυφωθῆ ἔτρεξαν νὰ φέρουν μιὰ πλάστιγγα καὶ ἐζύγισαν τὸ γουδί. Μήτε περισσότερο μήτε λιγώτερο, ἑξῆντα πέντε ὀκάδες ἐζύγιζε. Ἂς σημειωθῆ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ παιχνιδιοῦ ἄρεσε πολὺ στὸν πατέρα μου. Στὴν Κούταλη πολλὰ τέτοια μαρμαρένια γουδιὰ ὑπάρχουν, μὲ τὰ ὁποῖα κοπανίζουμε τὸ ἀλάτι ἢ τὶς πευκόφλουδες μὲ τὶς ὁποῖες βάφουμε τὰ πλεμάτια τοῦ γρύπου.

Κάθε φορὰ λοιπὸν ποὺ ὁ πατέρας μου συνδιασκέδαζε μὲ τοὺς φίλους του καὶ ἐρχότανε σὲ εὐθυμία, συνήθιζε νὰ βάζη μαρμαρένιο γουδὶ πάνω στὸ κεφάλι του καὶ νὰ χορεύη.

Ἔται λοιπὸν τὸ εἶδος αὐτοῦ τοῦ χοροῦ ποὺ χόρεψε στὸ καφενεῖο τῆς Σμύρνης καὶ ποὺ γιὰ τοὺς ἀποθαυμάζοντας τὴν δύναμή του ἦταν κάτι τὸ πρωτοφανὲς γιὰ τὸν πατέρα μου ἦταν μιὰ συνηθισμένη διασκέδαση.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὸ ἄλλο φύλλο.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΟΙ ΓΑΛΛΙΜΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΛΑΤΙΑΝΟΙ ΣΤΟ ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ

Μεταξύ τῶν συμπατριωτῶν πού εἶναι ἐγκαστημένοι στὸ Λὸς Ἄντζελες καὶ δημοσιεύσαμε τὰ ὀνόματά τους στὸ φύλλο μας μηνὸς Ἰουλίου —στὴν περιγραφή μας γιὰ τὸ Λὸς Ἄντζελες— συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ παρακάτω συμπατριῶτες πού δὲν εἴχαμε τότε τὰ ὀνόματά τους καὶ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς τὰ πληροφορήση σήμερα ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος καλὸς φίλος καὶ θερμὸς πατριώτης κ. Ἀλέξανδρος Σ. Παραφέντης, ἀπὸ τὴν Γαλλιμή.

Αὐτοὶ εἶναι: Ἀλέξ. Σ. Παραφέντης. Γεώργ. Πανελάκης, Θεόφ. Χαραλάμπους, Δράκος Διαμαντῆ, Νικ. Διαμαντῆ, Ἀφεντοπούλα Παντανίδου, Ἀθαν. Παντανίδης καὶ Κατίνα Ν. Χρυσοστόμου (Γαλλιμῆτες, ἐγκατεστημένοι στὸ Λὸς Ἄντζελες), Εὐάγ. Σαρρῆς, Ἰωάν. Χρηστίδης καὶ Ζαφείρης Καμόντος (Παλατιανοί, ἐγκατεστημένοι στὸ Λὸς Ἄντζελες) καὶ Χαράλ. Σεργιανόπουλος, Κυρ. Σεργιανόπουλος (Γαλλιμῆτες ἐγκατεστημένοι στὸ πρ^ράστειο τοῦ Λὸς Ἄντζελες, Μόντερε).

Ὁ κ. Ν. Παραφέντης μᾶς πληροφορεῖ ἀκόμα καὶ γιὰ μιὰ συμπάροικό του συμπατριώτισσα, τὴν κ. Κατίνα Ν. Χρυσοστόμου (ἀπὸ τὴν Γαλλιμή), πού ἀμέσως μετὰ τὸν πολεμο ἐργάσθηκε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται ἀκούραστα γιὰ νὰ βοηθήση τοὺς φτωχοὺς συμπατριῶτες στὴν Ἑλλάδα. Πάνω ἀπὸ 500 δέματα καὶ διάφορα χρηματικὰ ποσὰ ἔστειλε σὲ ἀπόρους Γαλλιμῆτες, Παλατιανοὺς καὶ Ἀφθονιάτες, ἐγκατεστημένους στὰ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδας καὶ καθημερινῶς προσπαθεῖ νὰ εὕρη τρόπο νὰ βοηθήση καὶ ἄλλους.

Τὴν ἄξια πατριώτισσά μας κ. Χρυσοστόμου πού μὲ τὶς χριστιανικὲς πράξεις της τιμᾶ τὸ ὄνομά της καὶ τὴν πατρίδα μας συγχαίρουμε θερμὰ καὶ τὴν εὐχαριστοῦμε ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν φτωχῶν μας γιὰ τὴν βοήθεια πού τοὺς ἔκαμε.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΣΤΟ ΠΟΡΤΛΑΝΔ ΟΡΕΓΚΟΝ

ΠΟΡΤΛΑΝΔ ΟΡΕΓΚΟΝ, (τῆς ἀνταποκριτρίας μας).—Στὸ Πόρτλανδ, ὅπως θὰ ξέρετε, εἶναι ἐγκατεστημένοι ἀρκετοὶ συμπατριῶτες ἀπὸ τὰ χωριὰ τοῦ Μαρμαρᾶ, οἱ περισσότεροι ὅμως εἶναι Παλατιανοί, γι' αὐτὸ καὶ χαρακτηριστικὰ ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς ἐδῶ συμπατριῶτες, τὰ Παλάτια τῆς Ἀμερικῆς. Ὅλοι τους εἶναι πολὺ καλὰ ἀποκατεστημένοι μὲ καλὲς ἐργασίες στὰ χέρια τους καὶ ζοῦν ἁρμονικὰ μεταξύ τους σὰν μιὰ μεγάλη οἰκογένεια. Ἡ νοσταλγία γιὰ τὴν Πατρίδα εἶναι σὲ ὅλους πολὺ μεγάλη γι' αὐτὸ καὶ ἀγαποῦν πολὺ τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» ποὺ τοὺς θυμίζει μὲ τὰ δημοσιεύματά των τὴν γενέτειρα γῆ, ποὺ ποτὲ δὲν θὰ πάψουν νὰ τὴν λατρεύουν. Μὲ ἐνδιαφέρον περιμένουν κάθε φορὰ τὴν ἐφημερίδα γιὰ νὰ μάθουν τὰ νέα τῶν συγγενῶν, τῶν φίλων καὶ τῶν γνωστῶν τους πού τοὺς θυμοῦνται πάντα καὶ τοὺς κουβεντιάζουν σ'ὅλες τὶς συναναστροφές τους.

Ὅπως ὅλα τὰ Μαρμαρινόπουλα τῆς Ἀμερικῆς ἔτσι καὶ τὰ Μαρμαρινόπουλα τοῦ Πόρτλανδ ὑπηρέτησαν στὸν πόλεμο στὶς τάξεις τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατοῦ ἀπ' ὅπου ἐγύρισαν μὲ τὴν δόναμη τοῦ Θεοῦ ὅλοι καλά. Αὐτὰ εἶναι ὁ Νικόλαος Πολυχρόνης, γυιὸς τοῦ κ. καὶ τῆς Κας Γεωργίου Πολυχρόνη, ὁ Φίλιππος Φιλίππου γυιὸς τοῦ κ. καὶ τῆς Κας Γεωργίου Φιλίππου, καὶ ὁ Ἠλίας Στρατίκος γυιὸς τοῦ κ. καὶ τῆς Κας Ἀνέστη Στρατίκου. Ὑπηρετοῦν δὲ σήμερα τὴ θητεία τους ὁ Ἀθανάσιος Μουστῆς, Δημήτριος Φιλίππου καὶ Γρηγόριος Στρατίκου.

Σὲ ἄλλη μου ἀνταπόκριση θὰ σᾶς γράψω περισσότερα γιὰ τὴ ζωὴ τῶν ἐδῶ συμπατριωτῶν καὶ τὴν ἐν γένει κίνηση τῆς παροικίας μας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΔΕΛΗΣΤΡΑΤΗ

ΠΡΟΟΔΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟ

ΑΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ (Καλλιφορνίας) Ὀκτώβριος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ συμπατριώτης μας κ. Νικ. Σαρίμπαλης, μοχθήσας ἀρκετὰ χρόνια στὴν πόλη μας, βρέθηκε στὴν πολὺ εὐχάριστο θέση ν' ἀποκτήση σημαντικὴ κτηματικὴ περιουσία, 40 περίπου χιλιάδων δολλαρίων, καὶ ἀπεσύρθηκε ἀπὸ τὶς ἐργασίες του ἀποζῶν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῆς ἐν λόγῳ περισυσίας του.

Ὁ κ. Σαρίμπαλης, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀτομική του ἱκανότητα εἶχε καὶ τὸ μεγάλο εὐτύχημα ν' ἀποκτήση πολὺ καλὰ παιδιά, πού εἶναι τὸ καύχημα, πρῶτα ὅλων τῶν Μαρμαρινῶν καὶ ἔπειτα ὅλων τῶν Ἑλλήνων τῆς παροικίας μας. Ὁ δευτερότοκος γυιός του, νεαρὸς Χρῆστος Ν. Σαρίμπαλης ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο MARQUETT μὲ δίπλωμα παθολόγου ἰατροῦ καὶ χειρουργοῦ.

Στὸν ἀγαπητὸ συμπολίτη κ. Νικ. Σαρίμπαλη καὶ τὴν σύζυγό του Καν Μαρίαν, ἐκφράζουμε ἀπὸ τὴν στήλη αὐτή, τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας τόσο γιὰ τὴν οἰκονομική τους ἀποκατάσταση ὅσο καὶ γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ γυιοῦ των Χρήστου, στὸν ὁποῖο ἐπίσης εὐχόμαστε καλὴ πρόοδο καὶ στὸ πρακτικό του στάδιο.

ΚΩΝ. ΒΑΡΕΤΑΚΗΣ

Οἱ συμπατριῶτες Ἀμουλιανῆς & Νέας Ἀφθόνης ΕΧΟΥΝ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΓΚΗ ΑΠΟ ΤΡΟΦΙΜΑ

ΝΗΣΟΣ ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ. Ὀκτώβριος [τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—Μὲ τὴν ἔλευση τοῦ χειμῶνα προβλέπεται μεγάλη πεῖνα στὸ χωριό μας γιατὶ μὲ τὴν κατάσταση πού ἐπικρατεῖ ἐδῶ ἐπάνω ἔχουν σταματήσει ὅλες οἱ δουλειὲς καὶ οἱ συνθῆκες διαβιώσεώς μας ὅλο καὶ χειροτερεύουν χωρὶς δυστυχῶς νὰ ὑπάρχη καμμιὰ ἐλπίδα καλλιτερεύσεως.

Οἱ συμπατριῶτες ὅλοι, Γαλλιμῆτες καὶ Πασαλιμανιῶτες, παρακαλοῦν θερμὰ τοὺς συγγενεῖς καὶ γνωστούς των στὴν Ἀμερικὴ νὰ τοὺς στείλουν ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα τρόφιμα καὶ πρὸ πάντων ἀλεῦρι γιὰ τὸν ἐρχόμενο χειμῶνα πού ὅπως προβλέπεται θὰ εἶναι χειρότερος ἀπὸ κάθε προηγούμενο.

Μέλας Χατζηαλεξάνδρου

ΝΕΑ ΑΦΘΟΝΗ, Ὀκτώβριος.—Στὸ χωριό μας, πού ἡ ἐπικρατοῦσα στὴν περιφέρειά μας κατάσταση ἔκανε πέρυ τοὺς περισσοτέρους κατοίκους του νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν, ζοῦν σήμερα μερικὲς φτωχειὲς οἰκογένειες Ἀφθονιατῶν πού ὑποφέρουν ὅλες ἀπὸ τὴν ἔλλειψη τροφίμων καὶ περισσότερο ψωμιοῦ.

Εὐχῆς ἔργο θὰ ἦταν ἂν ἡ φιλεύσπλαχνη ἀδελφότητά μας «Ἡ Ἀφθόνη» πού εἶναι στὸ Λὸς Ἄντζελες τῆς Ἀμερικῆς, ἐφρόντιζε νὰ μᾶς στεῖλη μερικὰ τρόφιμα καὶ ἄλευρα γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ζήσουμε τὸν χειμῶνα γιατὶ δὲν ἔχουμε ἀπὸ πουθενὰ ἄλλη ἐλπίδα βοήθειας. Τοὺς θερμοπαρακαλοῦμε γι' αὐτὸ καὶ στὴ φιλευσπλαχνία τους στηρίζουμε ὅλες τὶς ἐλπίδες τῆς ζωῆς μας

Οἱ κάτοικοι Ν. Ἀφθόνης

ΑΠΟΡΕΣ ΧΩΡΙΑΝΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ

ΛΙΜΝΗΣ (Εὐβοίας)

Θεόδ. Ἀντ. Λογοτρίβης, ἄτομα 5.—Χῆρα Πελαγία Στ. Ὁσία, ἄτομα 5.—Βασιλοπούλα Χρ. Κοκκινάκη ἄτομα 3.

ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ

Εἰρήνη Ἤμονου, ἄτομο 1.

ΕΡΕΤΡΙΑΣ (Εὐβοίας)

Οἱ παρακάτω ἄποροι Γαλλιμῆτες ζητοῦν τὴν βοήθεια τῶν συγχωριανῶν τους τῆς Ἀμερικῆς:

Χαδούλα Κανεδάκη, ἔχει τὴν κόρη της ἄρρωστη.—Ἑλένη Τσόκου ἢ Σακκῆ (τὸ γένος Ν. Μαντζουράνη).—Μαλάμω Ταλτά.—Φεγγοῦλα Ταλτά.—Γιασεμὴ Μητράκη.—Σερεφιὰ Παρδάλη Ἀναστασίου.—Φεγγοῦλα Φιλίππου, ἄτομα 5.—Νικ. Σιγνέπος, ἄτομα 5.—Μορφάκης Θεοφάνους, ἄτομα 5.—Ἰωάν. Θεοφάνους, ἄτομα 6.

—Ἡ Χρυσοῦλα Μιλτ. Θεοφάνους (τὸ γένος Γαλάζιου, χῆρα μὲ 2 κορίτσια καὶ 1 ἀγόρι ζητεῖ τὴν βοήθεια τῶν συγγενῶν της.

—Ὁ Ἀθαν. Ἠλία Μουντζούρης, ἀπὸ τὰ Παλάτια, κάτοικος Λιμενάρια Θάσου, φτωχὸς οἰκογενειάρχης, ὀκταμελοῦς οἰκογενείας, παρακαλεῖ τοὺς συγγενεῖς του καὶ τοὺς συμπατριῶτες τῆς Ἀμερικῆς νὰ τὸν βοηθήσουν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θερμὰ εὐχαριστοῦμε τὴν ἐγκατεστημένη στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο τῆς Ἀμερικῆς συγγενῆ μας κ. Καλυφὼ Βαρετάκη καὶ τὸν σύζυγό της κ. Κωνσταντῖνο, πού μόλις διάβασαν στὰ «Μαρμ. Νέα» τὸ δημοσίευμά μας γιὰ τὴν παροχὴ βοήθειας, ἔσπευσαν ἀμέσως νὰ μᾶς βοηθήσουν μὲ διάφορα εἴδη ρουχισμοῦ καὶ νὰ μᾶς δώσουν ἔτσι τὴν χαρὰ νὰ ντύσουμε τὰ παιδιὰ μας μὲ καλὰ καὶ θερμὰ ροῦχα.

Τέτοιοι συγγενεῖς εἶναι σπάνιοι σήμερα γι' αὐτὸ καὶ τοὺς παρακαλοῦμε νὰ δεχτοῦν τόσο τὴ δική μας ὅσο καὶ τῶν παιδιῶν μας τὴν εὐγνωμοσύνη.

Κων]νος καὶ Ἑλένη Φυτράκη

Ν. Μαρμαρᾶς 14-10-47

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ἡ δ)νὶς Κατίνα Ἀν. Λιβανοῦ, ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη, διορίσθηκε καθηγήτρια σωματικῆς ἀγωγῆς στὸ Γυμνάσιο Ρόδου. Ἡ δ)νὶς Λιβανοῦ ἀνεχώρησε γιὰ τὴν θέση της στὶς 19 Ὀκτωβρίου μὲ τὸ α)π «Ντολορές». Τῆς εὐχόμεθα καλὴ σταδιοδρομία.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟ ΓΛΕΝΤΙ

Ἔπειτα ἀπὸ διάμονή ἕξη μηνῶν στὴν Ἑλλάδα ἀνεχώρησε στὶς 5 Ὀκτωβρίου μὲ τὸ α)π «Μαραθὼν» γιὰ τὴ Μασσαλία κι' ἀπὸ ἐκεῖ ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Ἀμερικὴ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων» στὸ Λὸς Ἄντζελες κ. Θεοχάρης Περάτης, καταγόμενος ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη. Ὁ κ. Περάτης, στὸ διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς του, ἐπεσκέφθηκε πολλὲς πόλεις καὶ χωριὰ ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι οἱ συμπατριῶτες μας καὶ ἐξήτασε ἔτσι ἐπὶ τόπου τὶς μεταπολεμικὲς συνθῆκες διαβιώσεως τῶν Προκοννησίων. Τὶς ἐντυπώσεις του αὐτὲς θ' ἀναπτύξη στοὺς συμπατριῶτες τῆς Ἀμερικῆς, πού θὰ συναντήση στὴ Ν. Ὑόρκη καὶ σὲ ἄλλες πόλεις πού θὰ ἐπισκεφθῆ κατὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀφὸ Ν. Ὑόρκης μέχρι Λὸς Ἄντζελες καὶ στοὺς πολυπλυθεῖς συμπαροίκους του πατριῶτες καὶ θὰ τοὺς συστήση νὰ ἐντείνουν τὶς προσπάθειές των γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν ἐδῶ συμπατριωτῶν κατὰ τὸν ἐπερχόμενο χειμῶνα.

Ὁ κ. Περάτης, κατὰ τὴν ἐδῶ διαμονήν του, ἄφησε τὶς καλλίτερες ἐντυπώσεις σὲ ὅσους ἔτυχε νὰ τὸν γνωρίσουν, γιατὶ εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ἀνοιχτόκαρδος, μὲ τὸ γέλοιο πάντα στὰ χείλη καὶ τὸν γλυκὸ λόγο στὴ γλῶσσα καὶ ἀληθινὸς πατριώτης.

Στὸ ὑπερωκεάνειο ταξεῖδι του τὸν συνοδεύουν οἱ εὐχὲς τῶν συγγενῶν, τῶν φίλων καὶ ἄλλων τῶν γνωστῶν του.

●

Ὁ κ. Περάτης, τὴν παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἔδωσε στὴν κοσμικὴ ταβέρνα τοῦ Μπαρμπαγιάννη ἀποχαιρετιστήριο γλέντι στοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους.

Τὰ ἐκλεκτὰ ἐδέσματα καὶ τὰ ποτά, καὶ ἡ γλυκειὰ μουσικὴ τοῦ κέντρου ἄναψαν τὸ κέφι στοὺς συνδαιτημόνες πού τραγούδησαν καὶ χόρεψαν μέχρι τὶς πρωϊνὲς ὧρες.

Στὸ γλέντι ἔλαβαν μέρος ὁ κ. Θεοχάρης Περάτης, ἡ ἀδελφή του κ. Ἀσπασία Βαλάση, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθ. Βαλάση, ἡ κ. Ἀνδρονίκη Β. Βαλάση, ὁ κ. Ἰωάν. Βαλάσης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γρηγ. Σωφρονιάδη ἡ δ. Μαρίκα Σωφρονιάδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μιχ. Νεστορίδη, ἡ κ. Ζηνοβία Νεστορίδη, ὁ κ. Πασχάλης Νεστορίδης, ὁ κ. Ζαννῆς Λ. Λεονταρῆς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βασ. Ξεφτέρη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθ. Δαμασκηνοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικ. Λαμπαδαρίδη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λαζ. Γκιώνη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Εὐθ. Παγαρτάνη, ἡ κ. Βαρβάρα Ἀγ. Νόστη, ὁ κ. Βασ. Τσαρῖκος, ὁ κ. Ντεβράνος Α. Ντεβράνος, ἡ κ. Δωροθέα Μπέτση, ἡ δ. Τοῦλα Νικολαΐδου, ὁ στρατηγὸς κ. Ταβουλάρης καὶ ἡ κυρία του, ὁ Πρόεδρος τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν συν)ρχης κ. Τάκης Γαρέζος καὶ ἡ κυρία του, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωρ. Κουμανταράκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωρ. Σκαρδιάκου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πέτρου Ἀθανασιάδου, ἡ δ. Φωφὼ Ἀθανασιάδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κορρέ, οἱ ἰατροὶ κ.κ. Μινιάτης καὶ Ν. Ἐθνόπουλος, ἡ κ. Νίνα Γεωργιάδου, ἡ κ. Κούλα Κοράλλη, ὁ κ. καὶ ἡ δ. Παναγ. Γούνα καὶ ἄλλοι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Νέων Παλατίων

Γεννήσεις

Στὶς 13)8)47 ἡ κ. Ἑλένη Σπυρ. Κοσκινὰ (τὸ γένος Κουμπαγιώτη) ἐγέννησε κοριτσάκι.

—Ἡ κ. Φωτίκα Ἰωάν. Παρασκευᾶ ἐγέννησε κοριτσάκι.

—Ἡ κ. Δημητρούλα Κυριάκου Δελῆγιάννη ἐγέννησε κοριτσάκι.

—Ἡ κ. Πελαγία Ἐμμ. Βούλγαρη ἐγέννησε ἀγοράκι.

Θάνατοι

Σὲ ἡλικία 77 χρόνων ἀπέθανε τὸν περασμένο Σεπτέμβριο ἡ σαβατὴ γερόντισσα Εὐθυμία Πασπαραΐδου. Ἐμμ. Μανωλιός

Ἐρετρίας (Εὐβοίας)

Γάμοι

Ὁ κ. Σταυρος Δότσογλου (ἀπὸ τὰ Παλάτια) καὶ ἡ κ. Κοῦλα Δερβένη (τὸ γένος Κων. Μαούντριχα, ἀπὸ τὴν Ἐρέτρια) ἐτέλεσαν στὶς 19 Ὀκτωβρίου τοὺς γάμους των. Τὰ στέφανα ἄλλαξε ὁ ἀδελφὸς τῆς νύφης κ. Ἀν. Κ. Μαούντριχας.

Ἀμαρύνθου (Εὐβοίας)

Γάμοι

Τὸν περασμένο μῆνα τελέσθηκαν οἱ γάμοι του κ. Βασιλείου Γαϊτάνη (Μπίλ) ἀπὸ τὸ Πραστειὰ, μὲ τὴν δ. Κισοῦση ἀπὸ τὴν Ἄνω Βάθεια.

Γ. Ἰακωβίδης

Καβάλλας

Θάνατοι

Ἕνας λαμπρὸς πατριώτης, ὁ Κῶτσος Κωνσταντινίδης, γυιὸς τοῦ Δόξη ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι, ἄφησε τὴν πρόσκαιρη ζωὴ καὶ ἔφυγε γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Ὅσοι τὸν γνώρισαν ἔκλαψαν γιὰ τὸν χαμό του, γιατὶ ἦταν ἕνας ἐξαίρετος ἄνθρωπος χωρὶς κανένα ψεγάδι καὶ καλὸς οἰκογενειάρχης. Τὴν κηδεία του παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ συμπατριῶτες τῆς Καβάλλας καὶ πολλοὶ γηγενεῖς.

Ἱερισσοῦ (Χαλκιδικῆς)

Θάνατοι

Ἀπέθανε ἡ Ἑλένη Πλούσιου ἀπὸ τὸ Βόρυ τοῦ Πασαλιμανιοῦ. Τὴν κηδεία της παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ πατριῶτες καὶ τὴν προέπεμψαν μέχρι τὴν τελεταία της κατοικία.

Μαρία Ροδοκαλλάκη

Νέας Ἀρτάκης (Εὐβοίας)

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Νικ. Ι. Κελαϊδίτης, ἀπὸ τὴν Ἀρτάκη, καὶ ἡ δ. Ἑλένη Δημ. Μπαρύτα, ἀπὸ τὰ Ἀμπέλια (Εὐβοίας) ἔδωσαν ὑπόσχεση γάμου.

Χαλκῖδος

Γάμοι

Ὁ κ. Δημ. Κ. Σκούρας, Πρόεδρος Παντοπωλῶν καὶ ἡ δ. Ἑλένη Γρ. Λόγουστίνου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΕΥΧΕΣ

Στὸν κ. Σωτ. Σταυρόπουλο καὶ τὴν κ. Μαρία Ἀντ. Φράγκου πού τέλεσαν τοὺς γάμους των στὶς 26 Ὀκτωβρίου, εὐχόμαστε κάθε εὐτυχία.

Μ. Ν.

Στὸν ἀγαπημένο μας ἐξάδελφο Εὐστράτιο Ι. Πουλάκη, εὐχόμαστε χρόνια πολλὰ γιὰ τὴν ὀνομαστική του γιορτή.

Οἰκογένειες
Νικ. Δανιηλίδου, Δανιὴλ Δανιηλίδου καὶ Νικολ. Ἀντωνιάδου

Στὸν ἀγαπητό μας Μιχάλη, λατρευτὸ γυιὸ τοῦ κ. Κων. Βαρετάκη καὶ τῆς πολυαγαπημένης μας ἐξαδέλφης συζύγου του Καλυφῶς, πού γιόρτασε τὴν ὀνομαστική τουἐπέτειο στὶς 8 Ὀκτωβρίου εὐχόμαστε χρόνια πολλὰ καὶ καλὰ.

Κωνσ]τῖνος καὶ Ἑλένη Φυτράκη
(τὸ γένος Βασ. Σκουλῆ)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ἐπιστρέφοντας στὴν Ἀμερικὴ θεωρῶ καθῆκον μου ἐπιβεβλημένο νὰ εὐχαριστήσω θερμὰ ὅλους τοὺς συγγενεῖς μου, τοὺς φίλους καὶ τοὺς γνωστούς μου, πού μὲ περιποιήθηκαν στὸ ἑξάμηνο διάστημα τῆς παραμονῆς μου στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσω ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω τὴν φιλοξενία τους.

Θεοχάρης Περάτης

ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΤΤ Ν.ΠΑΛΑΤΙΩΝ ΕΚΛΕΠΤΕ ΤΙΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ

Συνελήφθη πρὸ ἡμερῶν στὴν Ἀθήνα ὁ προϊστάμενος τῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας Ν. Παλατίων κατηγορούμενος γιὰ τὴν κλοπὴ πολλῶν ἐπιταγῶν καὶ χαρτονομισμάτων τὰ ὁποῖα ἀφαιροῦσε ἀπὸ τὰ γράμματα πού ἔστελναν οἱ συμπατριῶτες μας τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τοὺς συγγενεῖς των στὰ Νέα Παλάτια. Αἰτία τῆς συλλήψεώς του ὑπῆρξε μιὰ ἐπιταγὴ 100 δολ. πού εἶχε στεῖλει ὁ ἀντιπρόσωπός μας Σηάττλη κ. Βασ. Δημητριάδης πρὸς τὴν μητέρα του στὰ Ν. Παλάτια, τὴν ὁποία ὑπεξήρεσε καὶ ἐξαργύρωσε στὴν Ἀθήνα γιὰ λογαριασμό του. Ὁ τόσον ἀσυνείδητος ὑπάλληλος πού στεροῦσε ἀπὸ φτωχιὲς οἰκογένειες τὸν μοναδικὸ ἴσως πόρο τῆς ζωῆς των —τὸ βοήθημα τῶν συγγενῶν των τῆς Ἀμερικῆς— ἔπρέπει νὰ τιμωρηθῆ παραδειγματικά.

ΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΤΟΥ Κ. ΧΑΤΖΗΚΟΥ

Μᾶς πληροφοῦν ἀπὸ τ Ν. Παλάτια ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων κληρονόμων τοῦ μακαρίτη Κων. Χατζήκου πού ἄφησε μιὰ ἀρκετὰ σεβαστὴ περιουσία στὴν Τακόμα τῆς Ἀμερικῆς, συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ συγγενεῖς του Γεώρ. Χατζηϊωάννου, Εὐμορφία Βασιλειάδου, Ἀσημένια Ἀναστασιάδου, Διαμάντω Ἀδριᾶ, Σουλτῆ Χατζηνικολῆ καὶ Εὐαγγελία Λογοθετίδου.

Ἂς τοὺς ἔχουν λοιπὸν ὑπ' ὄψει τους οἱ διαχειρισταὶ τῆς κληρονομικῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

ΑΦΙΞΕΙΣ – ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Μὲ τὸ ὑπερωκεάνειο «Νέα Ἑλλὰς» ἔφθασε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ἡ κ. Εὐδοκία Σαρρῆ (τὸ γένος Ζαρίφη, ἀπὸ τὸ Πραστειὸ) γιὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς ἐδῶ συγγενεῖς της. Ἡ κ. Εὐδοκία εἶναι σύζυγος τοῦ λαμπρὰ ἀποκατεστημένου στὸ Περέα Ὀχάϊο συμπατριώτη μας κ. Ἐμμ. Σαρρῆ, ἀπουσιάζει δὲ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα περίπου δεκαπέντε χρόνια. Τῆς εὐχόμαστε τὸ «καλῶς ἦλθε».

Ἐγκαταλείψαντες τὴν νῆσον Πρώτην τῶν Πριγκηπονήσων ὅπου ἀπὸ τεσσαρακονταετίας ἦσαν ἐγκατεστημένοι ἀνεχώρησαν γιὰ τὸ Παρίσι ὁ κ. Χαρίλαος Ἀν. Σέρβου (ἀπὸ τὸ Προαστειὸ) καὶ ἡ σύζυγός του Κυριακίτσα. Προσεκλήθησαν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν καλῶς ἀποκατεστημένη κόρη τους Δόμνα καὶ τὸν γαμβρό τους κ. Σπῦρο Μπουρούση. Κατὰ τὴν ἀναχώρησή τους ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη παρεκάθησαν σὲ ἀποχαιρετιστήρια γεύματα στὶς οἰκογένειες Στέργιου Χριστοδουλίδη, Θεοφάνη Θεοφανίδη, Κων)τίνου Σπανούδη καὶ Θεοφαν. Νεοπούλου. Στὴν προκυμαία προπέμφθηκαν ἀπὸ τὴν θυγατέρα τους Ἀμαλία καὶ πολλοὺς συμπατριῶτες, γιατὶ ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Χαρίλαου ἦσαν ἀγαπητοὶ σὲ ὅλους γιὰ τὴν παροιμιώδη φιλοξενία τους.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

—Ἡ κ. Διομαντένια Κ. Καριοφυλάκη κάτοικος Ἐλευσῖνος ὁδὸς Ραιδεστοῦ ἀριθ. 1, ζητεῖ πληροφορίες γιὰ τὸν ἐξάδελφό της Φωτάκη Χαραλ. Καλαμποκίδη διαμένοντα στὴν Ἀμερική.

—Ἡ κ. Φωτοῦλα Δαμιανοῦ Κατραμάδου κόρη τῆς Ἀλεξάνδρας (τὸ γένος Φασούλα Ζαφ. Τραμουντάνα, ἀπὸ τὴ Γαλλιμὴ] κάτοικος Ἐρετρίας [Εὐβοίας], ζητεῖ πληροφορίες γιὰ τὸν συγγενῆ της Δημ. Εὐστρ. Φασούλα, ἐγκατεστημένον στὴν Ἀμερική.

—Ἡ κ. Εὐδοκία, χήρα Ἰωάν. Ἀθανασίου (Κλαζακινὴ) κάτοικος Ν. Μαρμαρᾶ, παρακαλεῖ τοὺς γνωρίζοντας νὰ τὴν πληροφορίσουν γιὰ τὴν τύχη τῆς ἀδελφῆς της Μαγδαληνῆς συζύγου Γεωργίου Πυρίλα, καταγομένου ἀπὸ τὴν Χίο, διαμένουσα προπολεμικῶς στὸ Ἀρναούτκιοϊ Κων)πόλεως, μαχαλᾶ Ἁγίου Ὀνουφρίου 56.